

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**VÕIDA
VAHVA
LAUAMÄNG!**

**MAIUST
EMADE-
PÄEVAKS**

**Kodu
kauniks!**

**Leonardo
DiCaprio
filmid**

**TERE,
TELETUPSUD!**

Pokumaale!

5
1998

Naljaluugu

Ma läksin hambaid pesema,
kuid hambad panid kisama
ja omavahel kaklema,
sest pastat oli väheke
ja seda ei jagund kõigile,
vaid ainult esihambale.

Ma seda ei võinud lubada,
et hambad lähevad kiskuma.
Suu kinni panin kiiruga –
ei saanud hambaid pesta ma!

Karl Karu Märjamaa
gümnaasiumi 3. a klassist

Hea uudis

Meie maja suures aias
elab Reks, kes kondimaias.
Kõik, mis toimub ilmas laias,
on tal kirjas postivaias.

Kõik kassid-koerad, teadke te,
nüüd Euroopa Liitu läheme.
Ei sobi enam kont ja kala,
me sööma peame pakendpala.

Moest läinud hiire-rotijaht,
on näitus kassi õige koht.
Ja haukumine vana komme –
koer, unusta see ära hommel!

Nii Rex seal õuel pajatab
ja aegund kombeid sajatab.
Te pidage nüüd meeles see:
Euroopa Liitu homme tee!

Henri Piht Loo keskkooli
6. a klassist

Merilyn Malberg
Ruila põhikool 3. klass

Hea laps

Hea laps on hea,
paha laps on paha.
Hea laps teeb kõik, mis vaja,
paha laps see vastu ajab.
Heal lapsel mitu nime,
ei ta enam näppu ime.
Peseb, sööb ja koristab,
süües harva luristab.

Lauri Avi Aravete keskkooli
3. b klassist

Väikesed saared

Saaremaa on väike maa.
Kui kord mina suureks saan,
sinna lähen matkama,
uusi kohti otsima.

Ka Hiiumaa on väike
nagu kauge päike.
Veel Vilsandi ja Vormsi –
kui saaksin sinna kordki!

Martin Kasemets
Rahumäe põhikoolist

Hea ema

Emakene väga hea –
paitan tasa sinu pead.
Sa mul oled nõnda hea –
kas ka ise seda tead?

Lilli sulle kingin ma,
suure musi kingin ka.
Õue nüüd ma kohe lähen,
toon sealt sulle kuldse tähe.

Laura Lember
Magdaleena
lasteaed-alkoolist

Koolikell

Tertsiiin

Maast lahti! Pesema! Võileiba, teed...
Taas õppekoti selga vinnab sell...
Mis sädemed?! On ema prillid need

sind naerul saatmas... löikab koolikell!
Käib sinka-vonka rada, sõbral mats...
Kuid kooliuksel ees ju mamma hell!

Ei imet – see, kes olnud õpsi lats,
teab maiku elust kaitsva tiiva all...
Oh emakene, õhtutigi ats

on sinu kätes, sulg ja kumm ja mall!
Ja ainsaks logelejaks vana rihm,
kui aknas just ei ole käinud pall...

Kui aga käinud... Ah sa kahm ja kihm!...
... Siis langeb käsi... kurvaks muutub meel...
Meid ühendanud tihti nutuvihm –
teeks pisaraid Su rüppe ikka veel!

Arne Merilai

Juba vastu kevadele
naerab soe ja kuldne päike...
Soovib õnne emadele
iga laps – nii suur kui väike.

Pegasususe ootel
Kadri Soolepp
Nõo Kunstikool

Minu ema

Minu ema on nii hea,
temast paremat ei tea.
Ema on mul väga tubli
ja kui vaja, siis ka kuri.

Kadri Tallinna Kivimäe
põhikoolist

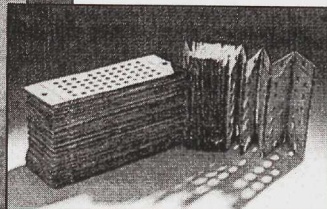
**Hea Laps tänab
Kultuurkapitali,
Tallinna Linnavalitsust
ja kultuuriministeriumi !**

Naised

Kuulsu luuletaja lord Byroni tütar **Ada Augusta** (1815 - 1852) oli haruldaselt andekas matemaatik. Ada oli vaid 19-aastane, kui ta koos endast 30 aastat vanema leiduri Charles Babbage'iga üritas luua maailma esimest arvutit. Kavandatud riist polnud ette nähtud üksnes arvutamiseks, vaid ka informatsiooni töötlemiseks nagu tänapäeva arvutid ning teda nimetati analüütiliseks masinaks. Masin pidi hakkama tööle aurujõul, ning Ada leiutas tema tarvis erilised tugevast papist perfokaardid. Kahjuks puudus kahel geeniusel oma leiutise elluviimiseks raha. Viimast püüdsid leiutajad võita hobuste võiduajamistel, kuid kahjuks polnud neil kihlveoonne... Nõnda lükkus arvuti leiutamine sajandi võrra edasi.

On leidlikud!

Paberikottide valmistamise masina leiutas 1870. a. praktiline daam nimega **Margaret Night**.

Esimese koonusekujulise kohvifiltri võttis 1909. a. kasutusele **Merlitta Bentz**, ja selle meisterdas leidlik naine oma poja koolivihikust välja tõmmatud paberilehest.

Sajand tagasi – 1898. aastal avastas kuulus teadlane **Marie Curie-Sklodowska** koos abikaasa Pierre Curie'ga uue keemilise elemendi, mis sai Marie sünnimaa auks nime polonium. Samal aastal avastati tänu sellele teadlastepererele veel üks keemiline element – raadium. Marie Curie sai kahel korral – 1903 ja 1911 – Nobeli preemia laureaadiks.

Minnieelikut sünnimaaks loetakse Inglismaad, kuigi nende väljamõtletaja on ameeriklanna **Mary Quant**. 1966. a. anti talle Buckinghami palees suure pidulikkusega üle Briti Impeeriumi orden suure panuse eest Briti ekspordi arendamisse. Pole raske aimata, missugust kostüümi kandis Mary sellel tseremoonial!

Autosumbutajadki pole meeste leiutatud – need mõtles tänavate vaiksemaks muutmiseks 1917.a. välja daam nimega **El Dorado Jones**.

Proua **Mary Andersonil**, kelle autojuht 1903. a. lumetusis sõites vaevas end hullupööra käega esiklaasi puhastades, hakkas sohvrast kahju. Tänu kaastundlikule ja leidlikule daamile hakasid sestpeale esiklaasi puhastama "kojamehed".

Kulikindlate vestide kasutuselevõtt oli võimalik alates 1965. aastast tänu doktor **Stefanie Kwolekile**, kes leiutas selliste kaitserõivaste valmistamiseks vajaliku erakordselt vastupidava materjali.

Esimesed allveelaevad ehitati juba XVII sajandil, kuid nende laevade jaoks hädavajaliku periskoobi ehitamise patent kuulub 1845. aastast **Sara Maetherile**.

Mida meie esivanemad heast lapsest arvasid?

Juhan Kunder, kelle muinasjutte kõik lapsed kindlasti tunnevad, kirjutas artiklis "Eesti laste-kirjavarast": "Häid lapsi armastab igamees, ning kas ühe lapsele kõigeparemat soovida tahab, see ütleb: "Ole hea laps!" "Sellel põhimõttel on vanemad eesti lapsi kasvatanud ja suunanud "mäletamata aegadest peale.

Kes kirjutas esimese eesti lasteluule-raamatu?

Esimene eesti lasteluule-raamat oli 1865.a. Tartus ilmunud "Eesti Laste-Rööm", mille autoriks oli Johann Voldemar Jannsen, meie hümnisõnade autor, ajakirjanik, Lydia Koidula isa. Selle raamatu alapealkiri oli "Hea lastele pühade kingituseks", kaanel märgitud "Esimene and" näitab, et Jannsen kavatses nähtavasti teisigi osi kirjutada.

Raamatu järelsõnas kirjutab autor teose sünniloost. Tema juurde olevat tulnud üks pilditegija, kes küsis: "Kuule, Eesti Postimees, kas eesti laste seas on ka häid lapsi, kellele nende vanemad pühadeks võiksid ilust pildi-raamatut kinkida?" "Tohho sõge," kostsin mina, "küllalt on! Kui aga vanemad teaksid, kust pildiraamatuid võtta?"

Nii lepitigi kokku, et Eesti Postimees (s.t. Jannsen, keda hüüti nõnda ajalehe järgi) kirjutab piltide juurde luuletused. Jannsen kurdab saatesõnas, et "trükkija trükkis paljast 1000 tükki", sest ta ei uskunud, et meil nii palju häid lapsi on, sest "pahad ei tohi muidugi selle raamatu külge näppu pista". Lohutuseks lubab ta, et kui mõni hea laps raamatust ilma jääb, siis tuleb trükkija panna trahvi maksma: "iga heale lapsele üks kringel".

Jannsen pöördub oma lugejate poole: "Aga nüüd, mu head lapsed ja kes heaks tahtvad saada, ärge

tehke mulle häbi!" Ta tuletab meelde, et lapsed vanemaid ilusasti tänaksid, siis vaataksid pilte, loeksid tekste, mis piltide juurde pandud, ja sellest rõõmu tunneksid. Ta soovib, et lapsed pärast pühi koolis õpiksid "nagu vaenlased", nii et "koolmeistritel kitsas kätte tuleks".

Lõpetuseks ütleb papa Jannsen: "Ja nüüd jääge Jumalaga! Kui teine kord jälle kokku saame ja teie head lapsed olete, kes teab, kas ma tühja käega tulen!" Ja alla kirjutab ta: "Teie vana sugulane, kes enne ka niisamasugune jõmpikas oli kui teie nüüd, Johann Jannsen."

Jannseni teine lasteraamat "Laste Palve-ohvrid" (1870) on usulise kasvatuse käsiraamatuke kodu ja kooli, aga ka laste endi tarbeks. Seegi õpetab, kuidas olla hea laps, kasvada tublik ja tugevaks eluvõitluse jaoks, nii et tulemuseks oleks ilus, rõõmus elu. Olgem siis ikka head lapsed või "need, kes heaks tahtvad saada".

Hilve Rebane

Proovi, kas oskad Jannseni vanas kirjaviisis värse lugeda

Saggedaste ööldaks! "siggaa!"

Wannadese, lastele;

Sõgge, mis süs seal wigga?

Tarvis loom ta keikile.

Perremeest, kui jõukaks peab,

Süis on temmal head sead.

Seapekki, worstid, kääkkid,

Kui on jõulupühhad käe,

Wata kuidas sedda mekkid,

Kastad leiba raswasse.

Üksigi ei põlga teal

Sealihha kapsta peal.

On sul sea peale Wihha:

Ärra te, kui sigaa teeb!

Agga maggust sealihha

Iggamees kui maist sөөb.

Raswast sömmi lakkud ka

Pärrast söma kelega.

Seaemmas oma lastega.

Emadepäeval tahavad kõik lapsed

(suur inimene on ka ju kellegi laps)

oma emale rõõmu teha.

Ilus kingitus on lilleõis –

aga kindlasti valmistab

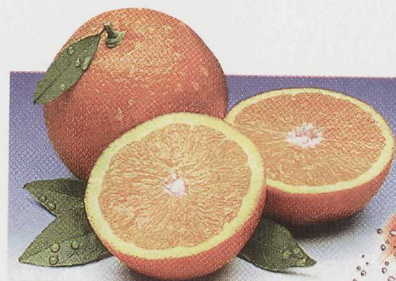
emale suurimat rõõmu

sinu oma kätega tehtud üllatushommikusöök.

Emadepäeva lauale

Mida sel päeval emale pakkuda, seda otsusta (koos õe-venna või isaga) ise, mina annan teile kaks lihtsat toiduretsepti – esimene neile, kelle emad armastavad rohkem soolast süüa, teine neile, kes armastavad magusat. Aga kui emale meeldib nii soolane kui magus, eks siis tehke mõlemat!

Täidetud apelsinid

Lõika apelsinilt mütsike pealt ja võta sisu ettevaatlikult teelusikaga välja nii, et koort katki ei tee.

Prae või keeda kanafilee (pane ikka veidike soola ka). Kui filee on jahtunud, siis haki see noaga kuubikuteks. Nüüd lõika apelsini sisu väiksemateks tükkideks, pane kaussi, lisa sinna juba ribadeks lõigatud hiina kapsas. Lisa majoneesi ja mesi. Kui mesi on liiga kõva, siis soojenda seda veidi, nii et ta apelsinitükkidega hästi seguneks. Purusta haamriga koksides pähklid ja lisa kana-apelsini-kapsasegule. Nüüd sega kõik ained omavahel – ettevaatlikult, et apelsinitükid liiga katki ei läheks – ja tõsta see segu apelsinikoore sisse. Paku juurde krõbedat röstsaiat!

- 2 apelsini
- 1 tükk (umbes 100 g) kanafileed
- 2 peotäit ribadeks lõigatud hiina kapsast
- 10 pähklit
- 3 supilusikatäit majoneesi
- ½ teelusikat mett

Küpsisetort

- **Pakk (200 g) või kaks (400 g) eestimaiseid magusaid neljakandilisi küpsiseid**
- **1 pakk (200 g) paksemat hapukoort**
- **1 tahvel šokolaadi**
- **paar supilusikatäit moosi**
- **½ klaasi mahla**

Otsi lame alus (mõni väiksem kandik). Vala mahl alustassile ning pane küpsised ükshaaval korraks mahla sisse, et nad märjaks saaksid. Nüüd lao küpsised kandikule nii, et neist moodustuks ristkülik (3 küpsise pikkune ja 2 küpsise laiune). Kui esimene korrus on valmis, siis määri küpsistele moosi, siis hapukoort. Nüüd lao samal moel peale teine korrus, siis kolmas ja neljas – seni, kuni küpsised otsa saavad. See osa hapukoorest, mis üle jäi, vala ettevaatlikult küpsistele peale. Nüüd sulata kruusis šokolaad. Kui šokolaad on juba parajalt vedel, kalla see oma tordile. Pane tort külmkappi või peida sahvrisse (vaata, et hiired ligi ei pääseks – neile maitseb selline tort VÄGA HÄSTI!). Et tort korralikult läbi imbuks, oleks parem ta juba eelmisel päeval valmis teha.

Kui tahad, võid küpsisekihtide vahele riputada veel šokolaadipuru, banaaniseibikesi või hakitud marmelaaditükikesi – ükskõik, mis sinu arust sinna veel sobiks.

Ja kui oma meisterdused emadepäeva hommikul emale üle annad, ära siis unusta ühte pikka musu ja kõva kallistust – need teevad sinu toidu eriliselt maitsvaks ja isuäratavaks.

Tiit Kangro

KODU KAUNIKS

Minu ISA on tulnukas

Elan majas, mis on nii vana, et äratav varsti juba arheoloogilist vaimustust. Meie vaimustus aga kahaneb iga aastaga. Ja mitte ilma põhjuseta.

Mõned aastad tagasi tahtis isa riiuli seinale kinnitada, aga nael kadus seinale nagu sulavõisse. Isa tegi mitu tiiru ümber maja ja ütles: "Sellest onnist enam asja ei saa!"

Nii me hakkasimegi uut maja ehitama. Alguses oli kõik uus ja huvitav. Kujutasin ette, kui tore on värvida ja pahteldada, eriti oma tuba. Nüüd meeldib mulle ka värvimine ja pahteldamine, aga ainult siis, kui keegi teine seda teeb. Ilmselt arvab mu ema samamoodi, sest ainuüksi nende tööde mainimisel läheb ta nägu väga hapuks.

Loomulikult teeb enamuse töedest isa. Seejuures on temaga ka palju naljakat juhtunud.

Kord vaatasime vennaga televiisorit, kui uks lahti läks ja sisse astus tulnukas – antennid peas ja ise üleni millestki heledast. Pärast pikemat vaatlust avastasid makrofleksi kihil oma isa. Alguses ema naeris, aga tema naer kadus ruttu, kui ta makrofleksist antenne isa peast ära püüdis sikutada. Antennid sai ema kätte. Ja isa juuksed ka. Nüüd ütleb isa, et tema juuste kadumises on süüdi ema. Ja veel ütleb ta, et ükskord saab see maja valmis niikuinii.

12. aprillil võttis Eesti president **Lennart Meri** Kadrioru lossis vastu kirjandivõistluse "Kodu kauniks!" parimate tööde autoreid. Üle kogu maa oli presidendilossi kutsutud 60 last ja noort. Kui loed nende kirjutajate töid raamatust "Kodu kauniks", siis küllap leiad sinagi, hea lugeja, häid mõtteid oma kodu kaunistamiseks. Tublid kirjatüdrukud-poisid vaatasid üle presidendi kauni kodu ning sõitsid seejärel auhinnareisile Stockholm. Kõik nad said oma raamatutesse autogrammi presidendilt endalt! Lisaks ilusatele mälestustele said kodukaunistajad kaasa koolikaardi Eesti Maapangalt.

Anneli Raieste
Tallinna Pääsküla keskkooli 6. klass
Kogumikust "Kodu kauniks"

Elas kord üks õpetaja, kes töötas VANALINNA koolis. Ta nimi oli Andres. Ühel teisipäeva hommikul läks ta (nagu tavaliselt ikka) kooli. Kell oli umbes üheksa. Ta astus kuuendasse poiste klassi. Klass oli (nagu tavaliselt ikka) korrast ära. Tal sai õige pea sellest seapesast villand ja ta otsustas koolist lihtsalt lahkuda. Jõudnud koju, heitis ta pikali ja mõtles hommiku peale järele. Ta vajus unne.

Unes ilmusid tema ette pooleldi džungliks muutunud koolimaja ja kuuenta klassi õpilased. Kõik nad olid muutunud pooleldi loomadeks. Nad kaeblesid hirrsal häälel justkui ühest suust: "Vaata, mis sa meile tegid oma halbade mõtetega! Ainult sina võid meid enda tekitatud needusest päästa!" Teiste seast astus ette Edward: "Andres, palun päästa meid! Me lubame, et hakkame korralikeks!" Edward jätkas: "Et meid needusest päästa, tuleb sul täpselt keskööl jala koolimajja tulla. Sellest ei tohi sa aga kellelegi rääkida. Kui oled koolimajja jõudnud, tule meie klassi ja tee üheksa tiiru päripäeva ümber klassi. Seejärel istu õpetaja laua taha ja ütle: "Tere, istuge!" tegutsemise juures ei tohi sa aga kordagi selja taha vaadata."

"Võta see amulett ja hoia seda enda käes, siis hoiavad kurjad vaimud sust eemale," ütles Edward ja ulatas Andresele amuleti.

Kui Andres üles ärkas, ei uskunud ta esmalt seda,

Nõiutud kool

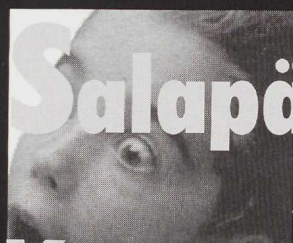
mida äsja unes oli näinud. Kui ta aga märkas amuletti enda kõrval, kadusid kõik kahtlused. Ta vaatas kella. Kell oli juba pool üheksa. Ehmatusest üle saanud, tormas ta uksest välja.

Ta jõudis kohale alles kümme minutit peale kahtteist. Olukord näis lootusetuna, kuid ta sisenes siiski koolimajja. Maja oli tõepoolest õudseks džungliks muutunud. Järsku hakkas maapind värisema. Andrest haaras kabu-hirm, kuid talle meenus Edwardi õpetus. Koolimaja oli täis õudseid hääliitsusi, kuid Andres läks ikkagi kuuendasse poiste klassi. Jooksnud üheksa tiiru ümber klassi, istus õpetaja laua taha ja ütles: "Tere, istuge!" See aga ei teinud midagi ja Andres oli meeleheitel. Üks kivi kukkus laest ja lõi kas amuletti tal kaelast. Ta sulges silmad ja kattis pea kätega.

Kui ta silmad taas avas, leidis ta ennast sellesama klassi ukse tagant. Kõik oli jälle tavaline ja kell tema käe peal näitas üheksat. Ta sisenes klassi ja nägi oma imestuseks, et klass oli täiesti puhas ja kõik seisid ridades püsti. Andres ütles suure kergendustundega: "Tere, istuge!" Edward näitas Andresele amuletti ja küsis: "Ega teil midagi maha kukkunud?" Selle peale pahvatas naerma terve klass.

Sander Saarmets

Tallinna Vanalinna Kooli 6.P klassist

Salapärane sõrmus

Kord elas üks naine, kes mitte midagi ei uskunud. Talle meeldis väga õunu süüa. Kui talle öeldi, et sellest võib kõht valutama hakata, ei uskunud ta seda ja sõi õunu seni, kuni tal hakkaski kõht valutama. Ta armastas ka väga oma tugitooli lebada. Kui naisele öeldi, etta võib sellest küürakaks jääda, ei uskunud ta seda. Ja jäigi küürakaks.

Ta elas väikeses, suure kaminaga majas. Kord, kui naine tahtis kaminasse tuld teha, leidis ta seal sõrmuse, mida läks kohe naabrinaisele näitama.

See sõrmus oli kunagi kuulunud ühele nõiale. Too nõid oli selle samuti kaminast leidnud. Kui siis nõid selle sõrme oli pannud, kadus ta jäljetult ja teda poldud enam nähtud.

Seda teadis ka naabrinaine ja rääkis sellest sõrmuse leidjale, kes seda aga ei uskunud. Uskmatu naine pani sõrmuse sõrme – ja läinud ta oligi!

Kai Horeb Kohtla-Järvelt

Kirjalaps

Maksakuningas

Kord oli üks mees, kes kordis mööda tänavaid ja kutsus inimesi kaasa. Kodus oli mees hoopis teistsugune: nägu karvane, kõrvad lõtakil ja küüned pikad.

Kambris olid mehel surnud inimesed. Ta katkus teravate küüntega inimesed lõhki, võttis nende maksad välja ning sõi ära.

Ühel päeval võttis mees endaga kolm last kaasa. Ja need nägid, kuidas mees ennast muutis. Lapsed karjatasid kõik koos: "Maksakuningas!" Nad jooksid majast välja. Ja kohe rääkisid nad kõigile, mis oli juhtunud. Sellest ajast peale, kui mees linnas käis, jooksid kõik inimesed oma majadesse peitu.

Ilona Kirsi Rakverest

Salmik, salmik, vaata ette!

 Evelin Pedak
Tartumaalt saatis
järgmised värsid

Ära ütle, et hommik on udune, halb,
et sa päikest enam ei oota.
Vaata, ümber nii palju on ilusat ees,
tuleb uskuda ainult ja loota!

Auguga kivi on õnn.
Võta pihku ja hoia.
Kivi on kõva, õnn aga habras –
ära lase tal kukkuda.

Kui oleme väikesed,
tahame olla suured.
Kui oleme suured,
tahame olla väikesed.
Kes saab siis ajas
nagu trepiastmeil tagasi astuda?

Elu täis on muinasjuttu,
muinasjutt täis elu.
Kindlad piirid kaovad uttu,
jäävad rõõm ja valu.

Tuul tormile
seltsiks on merel,
sõber sõbrale eluteel.

 Liis Varik
Tallinnast:

Iga hommikut võta kui algust,
igast päevast saa elule valgust.
Maitse kõike – ka seda, mis kibel!
Igast päevast tee endale ime!

Ole õunapuuõite valgus,
mitte lõpp, vaid alati algus.
Ole sireli kohev sülem –
nii siiras, üllas ja ülev.
Ole hurmav kui piibeleh, t,
ole ainulaadne ja eht!

Tindipott ei anna luba,
paber ütleb: aitab juba.
Aga siiski pole ime
kirjutan veel oma nime.

 Lilli Lees-Leesmaa
Hiiumaalt kirjutab:

Ela hästi, sure püsti,
pista varbad kullakasti!

Ole sõber alati,
siis ei tee sust salatit!

 Kairi Mõis
Märjamaalt:

Kes seal kõnnib kleidis hallis?
See on meie Triibu-Liine kallid!

Ela, võitle, võida,
ära poiste sabas sõida!

Õnne sulle ma ei soovi –
õnne ilmas polegi.
Soovin sulle raudset tahet –
see ei peta kunagi.

Kui saatuse tiivad
Sind kaugele viivad,
siis palun ma sind:
ära unusta mind!

Mul meeles seisab ikka
Üks väike kena plika,
kel jalas siidisokid
ja põsel musiplekid.

Ela rohus,
maga põhus!

Triibu-Liine, õpi hästi,
nõnda nagu koolis kästi.
See on õigus, see on tõde,
seda soovib sinu sõber.

Naer ja vaev, rõõm ja lust –
sinule see passib just.

Kes kõige lõppu kirjutab,
see kõige rohkem armastab.
Kes kirjutab veel peale mind,
see kõige rohkem vihkab sind!

Tere, loom!

KUKURKOMANIKUD ON OHUS!

Koaalad ehk kukkurkarud näevad välja nagu armsad pehmed kaisuloomad.

Kukurdki teistel olemas, kuhu pidžaama pista...

Aga tegelikult satuvad nad linna inimeste sekka eksides paanikasse – maanteel läheneva auto tulesid märgates jäävad nad üksisilmi vahtima ega taipa teelt põgeneda.

Kui varem juhtusid koaalad harva linna, siis tänapäeval sureb Austraalias ainuüksi liiklusõnnetuste läbi ligikaudu 2500 kukkurkaru. Koaalad tunnevad end kodus olevat veel vaid Austraalia idarannikul ja lõunaranniku lähistel asuvatel saartel – mujal on nende eluks vajalikud eukalüptimetsad inimese ees taganemas. Loodusteadlased ei oskagi öelda koaalade täpset arvu – pessimistid väidavad, et neid on alles vaid 40 000, optimistid oletavad, et kukkurkarusid on tegelikult kümme korda rohkem. Kuid ka 400 000 pole suur arv, seda enam, et koaalade seas on hakanud kiiremini kui kunagi varem levima paha tõbi – klamüüdia, mis ohustab kopse, nägemis- ja sigimisvõimet.

Inimene, aita!

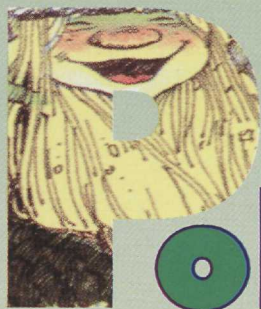
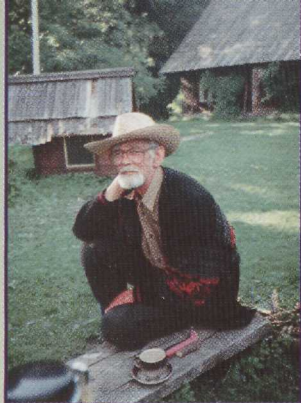
Austraallased on juba loonud koaalade päästmiseks kriisikeskusi, kus eksinud ja haavatud loomi ravitakse, uuritakse ja vaktsineeritakse ning saadetakse pärast tervenemist lähimasse eukalüptimetsa. Koaalad on kohanenud eukalüptipuude ladvas elamisega: neil on teravad kõverad küüned ja väga tugevad reielihased. Päeval magavad nad tavaliselt puuladvas, tegutsema hakkavad alles öhtul, kui õhk on jahedam. Isaste koaalade oma-ala on 250 m ringis, emastel on see piirkond pisem ja koaalapapadest sõltuv. Oma piirkonda hakkab isakoaala otsima aas-

ta-pooleteise vanuses. Koaala-ema tiinuseperiood on vaid 5 nädalat, ja oma umbes poolegrammise pojukese toob ta ilmale puuladvas. Sihukesel koalakribul oleks üsna raske ilmas elada, sestap peitub ta kohemaid oma emme kukrusse, kus veedab 6 - 7 kuud. Algul toitub koaalabeebi vaid emapiimast, enne pooleaastaseks saamist aga hakkab ema teda toitma poolseeditud eukalüptilehepuudiga – ja sedagi ei saa pisikoaala suu, vaid päraku kaudu.

Mürgine maius.

Koaalade põhitoiduks ongi eukalüptilehed. Selle roa pärast ei saa tal kellegagi tüli tekkida, sest tegelikult pole eukalüptilehtedel erilist toiteväärtust, pealegi sisaldavad nad sinihapet, mis on väga mürgine. Eukalüptipuid on üle 600 liigi ja koaalalegi söögikõlblikud on neist vaid 20, sestap kuulubki kukkurkarude tööaeg põhiliselt "õigete" puulehtede otsimiseks. Kellelgi pole nii pikka pimesoolt nagu koaalal: selle pikkus on 2,5 m! Ka maks on koaalal väga suur – see saab hakkama ka mürgiste eukalüptilehtedega. On märgatud, et koaalalaps, kes pool aastat pärast kukrust väljumist uitab mööda metsi ema seljas istudes, eelistab samu eukalüptisorte nagu emmegi. Oma ema võileib on ikka kõige magusam – ka koaalalapsele!

Pokumaa?

OO jaa!

Mõned lapsed on käinud Soomes Muumimaal, mõned Taanis Legolandis ja mõned koguni USA või Euro-Disneylandis. Miki-Hiirel ja muumidel on tegelikult mitu pesapaika – meie siin Eestis aga oleme leppinud muude maade muinastegelaste harvade külaskäikudega. Just kui meil endal ei olekski vahvaid tegelasi!

Popiks saanud raamatutegelastest enamale jaole on väljanägemise leiutanud Edgar Valter. Tema loodud on nii Sipsik kui Nublu, nii naksitrallid kui Kröll. Kõige rohkem tunnustust on aga leidnud Edgar Valteri kirjutatud ja joonistatud "Pokuraamat". Selle raamatu tegelased ei oleks saanud sündida ei Taanis ega Soomes, ei USAs ega Prantsusmaal. Arvan, et kui onu Ets jäänuks elama Tallinna ega oleks kogemata kombel sattunud Võrumaale – ka siis poleks ta pokusid avastanud. Võib-olla oleksid need talle ennast ilmutanud ainult unes... Kuid Pöörismäe talu saatis kunstnikule kutsungi: tule Urvaste kanti, tule Võrumaale, siis sa alles näed!

Ja Urvaste mäed ning orud, metsad ja heinamaad hakkasid kunstnikule meeldima sedavõrd, et sinna ta jäigi – koos perega, koerte ja kassidega, pintslite ja pliiatsitega...

Nüüd on kunstnik kampa võtnud veel mõned pokusõbrad, kes kõik arvavad, et Lõuna-Eesti loodust peaksid nägema KÕIK LAPSED ja muidugi ka mõned mõistlikumad täiskasvanud.

POKUMAAST

peab saama laste- ja loodusesõbralik paik, kus võib käia metsas ja heinamaal, kus peetakse vanu häid videvikutunde ja tähistatakse pokukalendri pühaid. Pokumaale, Võru- ja Põlvamaa piirile, on kavas rajada ehtne vanaaegne talu – selline, nagu "Pokuraamatuski". Puuko, Eku, Sooru ja pokud on nõus sinna elama asuma ja laste küsimisi-kostmisi ära kuulama. Talu lähedale ehitatakse POKUKODA, kus võib näha Edgar Valteri maale ja raamatu-illustratsioone – küllap saavad joonistamishuvilised

lapsed ka seal oma pintslid-pliiatseid proovida.

Pokumaast võiks saada üks HÜPER-SUPER-MEGAMAA – kui appi tuleksid mõned arukad ja asjalikud täiskasvanute firmad... Ajame aga kõrvad kikki ja silmad suureks ning hakkame asjalikke suuri pokusõbralikke inimesi otsima.

Leelo Tungal

**Sinult aga, hea lugeja,
ootame häid mõtteid:
MIDA SINA TAHAKSID
POKUMAAL NAHA JA TEHA?
Võid oma ideed paberile panna
ka joonistades!**

Illustreeris Märt Lauks

Üürige kangelane -

50 dollarit tund!

Tiit Tarlap

Algus veebruari numbris

"Vähemalt üks mees omal kohal," ohkas Rex kergendatult. Nemat, avariivahtkondlased, ei saanud endale eales lubada niisugust lukust nagu lõuahaak.

"On's nüüd kõik?" küsis Erw, kui läbimurdeaugust enam kedagi nähtavale ei ilmunud.

"Kõik, kõik," kiirustasid teda hääled. "Sõidame ometi kord minema."

"Mulle tundub, et..." alustas keegi eakas naine ebakindlalt, kuid jäi sõitasoovijate mürgiste pilkude all kohmetult vait.

"Jah?" julgustas teda Nil. "Mis teile tundub?"

"Seal oli üks naine... Üks noor naine. Ta oli teadvuseta. Ma ei ole teda nüüd enam näinud."

Rex ja Gar ronisid reisiglisserisse ning hakkasid taskulambiga istmevahesid valgustades edasi liikuma.

"Vanaeit on ogaraks läinud," vingus väljas keegi. "Tahab siin viimsepäeva laupäevani passida."

"Sent surmaga võlgu – tal nagunii juba ükskõik," toetas teine.

Naise leidsid nad kahe tooli vahelt kaugeimast nurgast, mis kunagi oli olnud glisseri esiots. Ema kõrval istus väga vaikselt umbes kolmeaastane poisike.

Kui kõik päästetud olid teisele poole teenindusglisserit toimetatud, andis Nil käsu liikuma hakata. Üksteist toetades ja vigastatuid kandes vankus inimrodu väljapääsu poole. Mõned taiplikumad olid jalgadele valu andnud juba varem. Teenindusglisser, milles istus vaid Lon üksi, liikus aeglaselt tagurdades viimaste

minejate kannul.

"Miks me ei võiks vähemalt haavatuid glisserisse panna?" küsis politseiseersant.

"Ei," ütles Nil kindlalt ega lisanud enam sõnagi. Gar teadis, mida lüüülem silmas pidas ja lootis kogu hingest, et seda ei lähe tarvis. Ta ise kandis kätel viimasena leitud naist. Too oli ikka veel teadvuseta. Naine oli õbluke, ometi tundis gar üha enam väsimust.

"Kas ma ei talu enam pingeid?" mõtles ta ebameeldivalt üllatatuna. Siis võpatas jalge all maa.

Tõuge polnud tugev, kuid võttis ootamatusest vankuma. Kaks sekundit hiljem jõudis piki tunnelit põgenikeni kauge plahvatuse mürin. See uppus õuduskarjetesse ja... paigalt tormava glisseri raevukasse möirgamisse. Lon oli sõiduki ainsa het-

kega edasikäigule lülitanud ja kihutas nüüd lähemale veerevale lõõklainele vastu. Lõõklainele ja selle ees mürsuna inimeste poole tõugatavale reisiglisserile...

Gar oleks üürikeseks ajaks nagu selgeltnägemisvõime omandanud. Tal ei tarvitsenud käänaku tagant kostva kokkupõrke raginat ära oodata. Selletagi nägi ta vaimusilmas teineteise poole sööstvate glisserite kiiresti kahanevat vahemaad, nende lõigatud auku reisiglisseri ahtris silmnähtavalt kasvamas ning iseennast sekundi tühiseima murdosa jooksul sellesse auku sööstmas. Ning see polnud mitte Nili käsk pikali heita, mis ta põrandale viis, vaid hetkeline teadvusekaotus momendil, mil ta nägi end glisseri korpusesse lõikumast.

Kokkupõrkele järgnes õudustäratav paljuhääline ulgumine. Näis, nagu oleks maa sügavuses kurgu avanud ürgvõimas põrguorel. See oli õhusurve, mis tungis läbi kahe teineteisesse tunginud sõiduki rusude nagu läbi hiiglasliku revolvrismutit.

"Lon," oigas Gar teadvusetut naist oma kehaga varjates. "Vaene vana

lobamokk Lon."

Siis tuli tuul – seesugune tuul, millest maapinnal iial ei kohta. Miski lõi Garile rängalt vastu selga ja kukalt, nii et ta mõneks viivuks uuesti teadvuse kaotas. Kiivrile võlgnes ta tänu selle eest, et teadvus üldse veel tagasi tuli.

Edasisest mäletas Gar väga vähe. Ühtäkki olid nad jälle maa peal, transpordisõlmes – nii tema kui enamus neist, kes tulema olid saanud. Naine oli ikka veel ta kätel, ja ikka alles meelemärkuseta. Kuid ta hingas, ja see oli peamine. Kui sanitarid ta kandraamile asetasi, ajas Gar tasakaalu hoides jalad harki ja nägi üles vaadates taevas ühekorraga kaht täiskuud. Siis toetas ta selja vastu seina ja varises aeglaselt sillutisele.

"Miks nad pidid meid ometi nii endasarnaseks looma?" küsis Gar, kui teenistusrobotid teda rataskandraamil rehumaniseerimisblokki sõidutasid.

"Sa tead seda ju isegi," ütles ratasraami kõrval astuv Nil vaikselt. "Me peame mõistma neid, keda me päästame – inimesi. Peame olema peaaegu nagu nemad – ainult tugevamad."

"Ja ometi teevad just tunded kõik nii raskeks," pomises Gar. "Eriti nüüd, kus ma kaduma pean."

"Narrus," lohutas Nil Gari pilku vältides. "Nad töötlevad su ümber ja sa tuled tagasi nagu uus."

"Tagasi tuleb ainult keha," pomises Gar vaevukuuldavalt. "Temas elab siis keegi teine. M i n a ei tule enam kunagi tagasi."

Nil ei öelnud midagi. Rehumaniseerimisbloki väraval jäi ta maha ja viipas lahkujale sõnatult käega.

Kolmveerand tundi hiljem oli see, mis kunagi moodustas avariivahtkondlase Gari, laiali mööda bloki kõige erinevamaid laboreid. Kõik osad olid hoolikalt märgistatud lipikuga: robot-android GA 14/109, hüüdnimi Gar.

Lõpp

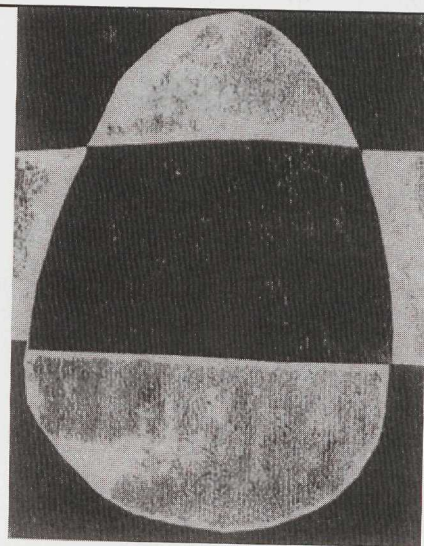
Kirjalaps

UFOd HOBBY HALLY TALDRIKUTEGA EI KAUPLE

Ükskord ärkasin öösel üles, sest õues läks järsku valgeks. Nägin murul suurt taldrikut. Mõtlesin, et need on taldrikud, mida ema oli Hobby Hallist tellinud. Tegelikult ei sarnanenud need isegi Kodu-Anttila lauanõudega.

Oli hoopis üks väike taldrik, millest tulid välja mingid elukad. Hüppasin aknast õue ja minult küsiti, kas tahan sõita. Mina tahtsin kangesti ja nii me vuhistasimegi minema. Kui olime juba kõrgel taevas, ütles üks, et me sõidame Star Trekiga avakosmosesse. Hommikul jõudsime koju tagasi ja nad lubasid teinekord jälle tulla.

Koolis rääkisin sellest loost kõigile.

Heiti Kriisa
Kambja Ignatsi Jaagu kooli
VI klassist

Aljoša Baruzdin 6 a.

Maša Baškevičš 6 a.

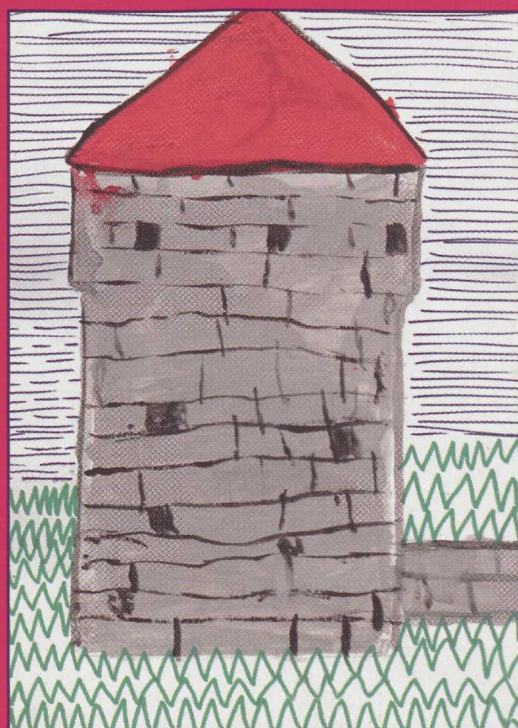
Anja Milvek

Vadim Truljov 7 a.

Sveta Valinkevičš

Vitja Mašak 7 a.

**Nende piltide autorid
on lastepäevakodust
"Sinilill"**

Õied, juured, varred

Ühe lillepere kaks sõsarat

Edga Kase seldid

Kas tead seda mõistatust: ise lendan taeva all, silmad niidul madalal? Pääsulind lendab taeva all, niidul on tärnanud lilled – ilusad ja leebed nagu pääsusilmad. Pääsusilmad need ongi!

Nad puhkevad õide maikuuks niisketel niitudel, madalsoodes ja kraavikallastel ning õitsevad veel jaanipäeva paikugi. Seetõttu kutsutakse neid ka jaanikannideks või jaanililledeks. Pääsusilmal on väikesed piklikud, alt hallikad kodarikuna asetsevad lehed. Nende keskelt kasvab 7–20 cm kõrgune õisikuvars, mis kannab vihmavarjulaolist sarikõisikut. Igal õiel on 5 laiuvat südajat roosakat või punakat kroonlehte, mille alumised osad on putketaoliselt kokku kasvanud. Silma ilme annab õiele keskel asuv kollane õieneel – koht, kus ketasjas kroon läheb üle kitsaks putkeks ja kust paistavad tolmukepad või emakasuu. Mitmel pool Eestis on vanarahvas nimetanud pääsusilma kukesilmaks, lambasilmaks või hoopis neitsipisaraks. Huvitava nimega – õlangas – on pääsusilma kutsutud Läänemaal. Viljade – väikeste kuparde – valmimise ajal pikenevad õieraod ebaühtlaselt. Kuivanud õieraod on nagu sõrmed või väljasirutatud varbad – siit ka veel üks pääsusilma nimi: kukevarbad.

Teine mõistatus kõlab nii: olen nukuke nurme pool, kollane seelik üll ja kukepüksid jalas?

Kes siis muu kui nurmenukk! Tema eelistab niivõimalisemaid kasvupaiku: kive, metsaääri. Ta õitseb pääsusilmaga enam-vähem samal ajal. Nurmenuku lehed on suuremad kui pääsusilma, kurrulised, tiivulise rootsuga ja karvased. Pikk õisikuvars kannab pisut lõngus õitega õisikut. Nurmenukul on erekollased kellukja krooniga õied. Õieneelus on viis oranži täppi, mis torkavad putukatele

silma. Juhatades teed õie sisesusse, kus leidub suupoolist. Tupp on avar, torujas, servas viis sakkki. Sarnaneb põlvpükste või sokkidega ümber peenikese sääre. Küllap seetõttu ongi harilikul nurmenukul palju pükstega seotud nimesid: härjakaatsad (kaatsad on murdes püksid), käekaatsad, kikka-püksid, saksapüksid, titepüksid, härjakapetad (kapet on sokk). Kuna õisik meenutab võtmekimpu, on taime mitmel pool nimetatud ka taevavõtmeks, võtmelilleks. Rannarahvas on nurmenukku kutsunud natlalilleks – sarnasuse tõttu nataga, millega merest kalu välja tõsteti.

Nii pääsusilma kui ka nurmenuku õies kohtame omapärast nähtust, mis aitab vältida taime isetolmlemist. Ühe taime õites on emakakaalad pikad, nii et emakasuu ulatub õieneeluni, tolmukad on aga lühikesed ja paiknevad õieputke keskkohal. Teise taime õites on aga tolmukad pikad ja ulatuvad õieneeluni, emakas on lühike ja ulatub õie keskkohani nagu pikakaalalise emakaga õies tolmukad. Omavahel saavad tolmelda lühikaelalise emakaga ja lühikeste tolmukatega õied ja vastupidi – pikakaalalise emaka suue võtab vastu pikkadelt tolmukatelt pärit tolmu. Putukad külastavad läbiõie kõiki õisi, kuid emakad valivad alati ainult neile sobivaid tolmuteri, mis alati on pärit mõnelt teiselt taimelt. Sellist nähtust nimetatakse erikaelsuseks.

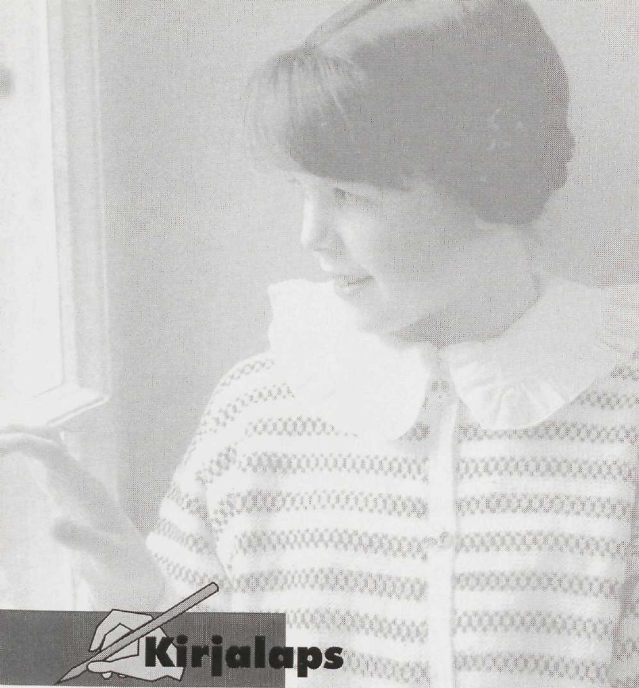
Nurmenukk ja pääsusilm on armastatud ilutaimed. Harilik nurmenukk on tuntud ka ravimtaimena. Tema õied, kuid eriti jääme maa-alune risoom sisaldavad aineid, mis aitavad kõha ja külmetuse puhul. Nurmenuku naared lehed sisaldavad C-vitamiini ja sobivad kevadiseks salatiks. Harilik nurmenukk ja pääsusilm eelistavad lubjarohket mulda, mistõttu on nad sagedamad Eesti läänepõhjaosas.

AI! VALUS ON JU. MIKS SA MIND KOGU AEG SA MA EI KIUSAD? MA EI TEA. MA VIST

TARK, MÖISTLIK					BEN-SIINI-... SEKUND
					...-RÜÜTEL; ...-AMBLIK AASTA
		SIIRAS NOOT	TOIMIK TEMA		
		ÜHIS-SÕIDUKID	EESTI RAADIO		LIGI-KAUDU TARTU VANA NIMI
...-SÕNA KUS ASUVAD VAARAODE PÜRA-MIIDID?		PIRAKAD PUHHI KINGITUS IIAHILE (TÜHI)			
	URAAN VALITAV KAUNITAR			VIRVE & OTT ARTU	
	2xTÄHT		PARIM ÕPILANE ROHELINE INGL.K. JALA OSA		
				RIIK EU-ROOPAS EESTI POST MUSKETAR	
MÕLA INGRID ... DE CALAIS (VAIN EUR.-S)					
	2xTÄHT PINNA SUURUS SÜD				
			TANAV (LÜH.) MAKSAN LASKE-...	ROTT INGL.K. TONN	
	UNITED STATES KONDI TUUM				TÖT-TAN, KIIRUS-TAN NÕNDA
SIRJE OMA-ETTE NIK-KEL				MEHED INGL.K. NORD	
	ENNAST ...-VETIKAD BOOR				SÖDUR ROOMA 1 AAR
			AHJU (PLIIDI) LUKK NISU-LEIB		

Ristsõna koostas Ilmar Trull

UNUSTAMATU HOMMIK

Ühel hommikul ärkasin ilma kellata üles ega hakanud teisi äratama. Panin end riidesse ja tegin ise võileivad. Panin asjad kokku ja läksin hiilides välja. Kui jõudsin koolimajani, märkasin, et kooli ukсед olid lukus. Käisin ümber koolimaja ja püüdsin selgusele jõuda, milles on asi. Järsku nägin üht oma sõbratari mööda jooksmas. Ma jooksin talle järele. Ta pööras ümber ja naeris: "Kas sa käid tänasest koolikotiga jooksmas?"

Siis sain aru, miks kõik nii imelik on. Täna on ju laupäev!

Läksin koju. Algul olin endale vihane, et ma seda kohe ei märganud, aga pärast ainult naersin selle peale. Kui ema hiljem küsis, kus ma nii vara hommikul käisin, siis ütlesin, et jooksmas.

Anneli Palmet Paide gümnaasiumi V b klassist

SUVEVAHEAEG

Tegelased:

PÜSTOLREPORTER NR. 1
TELEREPORTER
HARIDUSMINISTER
PRESIDENT
TEET
PEEP
PENSIONÄR VALERI
KESKEALINE EESTI MEES IVAR

TELEREPORTER: Tere! Kell on 2 minutit 9 läbi. Me alustame saatega "Kõrvaliin". Ja teemaks on koolivaheaja lühendamise ja õppetöö pikendamise. Külas on meil härra haridusminister.

MINISTER: Tere, mu lapsed!

TELEREPORTER: Miks te tahate pikendada õppetööd?

MINISTER: No vaadake, kui me tahame pääseda Euroopa Liitu, siis peame pikendama õppetööd koolis.

TELEREPORTER: Vahepeal läheme ja vaatame, kus on meie

püstolreporter. Hallo, hallo, kas ma kuulen sind?

PÜSTOLREPORTER: Jah, meil on siin kõik hästi. Parajasti läheb mööda üks vanem meesterahvas. Vabandage, et segan.

PENSIONÄR VALERI: No segage siis.

PÜSTOLREPORTER: Meil on praegu "Kõrvaliini" otsesaade. Kas te teate, et tahetakse koolilaste suvevaheaga pikendada? Olete sellega päri?

VALERI: Ei, mitte mingil juhul, sest mul on lapselapsed ja mulle meeldib, kui nad mulle suvel külla tulevad. Miks nad peaksid suvel igavas koolipingis istuma?

PÜSTOLREPORTER: Nii et teie olete siis vastu?

VALERI: Jah!

PÜSTOLREPORTER: Seis on järgmine: üks vastu, null poolt. Ja kohe võtame jutule uue mehe. Vabandage, siin otsesaade "Kõrvaliin"! Meil on käsil teema "Kooli-

vaheag". Kas teie olete koolivaheaja lühendamise poolt?

IVAR: Jah, ma olen poolt, sest mu kaks last õpivad neljadele ja kolmedele. Kui me vaheaga lühendame, siis hakkavad nad õpima neljadele ja viitele.

PEEP: Issi, see pole õiglane! Suvel peab mängima ja puhkama.

TEET: Mitte koolis käima!

IVAR: Ei! Ei! Ei!

PÜSTOLREPORTER: Ma küll kahtlen, kas sellest paremat haridust tuleb, kuid tänan teid ikka. Ja sellega ka lõpetan. Aitab!

TELEREPORTER: Tänan! Ja nüüd on siin härra president. Mida teie selle kohta ütlete?

PRESIDENT: Sinna Euroliitu polegi ju vaja minna!

KÕIK: ME EI TAHA LÜHIKEST SUVE!

Rainar Aasrand
Tallinna Vanalinna koolist.

**Palun
kirjutage
sellisest lauljast
nagu Aaron Carter!**

Lauri Sakust

Rokikoolipoiss AARON CARTER

Aaron astub oma suure venna Nicki jälgedes. Aaron on alles 11 aastane, kuid juba on ta kuueliikmelise ansambli "Rockschool" eestvedaja ja esimese singli "Crush On You" autor. "Rockschooliga" pole tal nii suurt edu olnud kui lauluga "Crush On You" – kuigi laulu pealkiri on üpris suure inimese oma (tõlkes "Sinust sisse võetud"), ei lubata nii noortel muusikutel klubides ja disko-saalides mängida... Sellegi poolest on bänd leidnud lahenduse – nad esinevad kohvikutes või kaubamajades.

Vaba aja veedab Aaron koos Nickiga (kui Nick kontsertreisidel ei ole) või harjutab saksofoni mängu.

Kuhu anda autogramme?

Kogenud autogrammi-kütid kannavad kontsertidele ja kohtumisõhtutele minnes alati kaasas kas märkmikke, albumeid või oma lemmikute fotosid. Üpris halva maitse tunnu seks on see, kui allkirju küsitakse rebitud äärtega vihiku- või märkmikulehtedele: sellise autogrammi eluiga ei ole kindlasti kuigi pikk.

Kui mõned popid lauljad kirjutavad meelsasti oma allkirju austajate käeseljale või käsivarrele, siis Paul McCartney'le selline asi ei meeldi. Kui mõned muusiku fännid palusid McCartneyl teha nende suhtes erand ja töotasid, et ei pese sestpeale autogrammiga käsi enam kunagi, vastas muusik naljatades: "Sedan'd küll, aga meil siin on ju vihmasajudki üpris sagedased..."

Michael Jackson on teatavasti keha-autogramme peale mihkel. Mõne aja eest sai ta Inglismaal hakkama õige ulja teoga: oma autogrammi maalits ta koguni jalalahasele! Nimelt sai Jackson kuulda, et enne ta Wimbledon-i kontserti sattus üks ta fännidest hotelli ees rahvarüsinas jalgapidi laulja limusiiniratta ette. Jackson kutsus Joe-nimelise kunstiohvri oma kontserdile ja kirjutas ta jalalahasele oma allkirja. Kas Joe raatsis paranedes lahast jala ümbert võtta, pole teada...

Teletupsud vallutavad maailma

Kui Briti TV mudilastesari "The Teletubbies" kodulekraanidele jõudis, polnud lastevanemad päris kindlad, kas nelja naljaka olevuse tegemised nende pisipõnnidele ka kasu toovad. Seiklusrikaste ja värvikirevate multikate kõrval tundus teletupsude maailm olevat üksluine ja tasasevõitu. Kuid Anri Woodi loodud sari on valminud pedagoogide ja psühholoogide targa ning valvsa pilgu all – arvestatud on 1-7 aastaste laste mõtlemistaset ja vajadusi, ning igal tegelasel on saadetes teha oma tähtis töö. Jaapanis toimunud konkursil kuulutati, muide, "Teletupsud" maailma parimaks haridusprogrammiks!

Pisipõnn

TELETUPSUD ON VÄGA PALJUDE LASTE SÕBRAD. NEID VAATAVAD TELERIST ÕIGE MITME MAA MUDILASED. JA MITTE AINULT EI VAATA, VAID KA MÄNGIVAD JA JOONISTAVAD.

JOONISTA **SINAGI** NÜÜD OMA LEMMIK-TUPSU. KUI OSKAD JUBA KIRJUTADA, SIIS PANE PABERILE KA TA NIMI JA ÜTLE, MIKS JUST TEMA ON SINU LEMMIK.

PALU EMAL OMA JOONISTUS SAATA HEA LAPSE TOIMETUSSE. PARIMAD JOONISTAJAD SAAVAD AUHINNAD!

TEREI! TEREI! TEREI!

TERE, TERE, TELETUPS!
TULE MEIE TUPPA – VUPS!
RÕÕMUSTAD MEIST PISEMAID
JA SELLEST RÕÕMSAKS ISE SAID!

6 AASTANE EVA PÄÄSUPESA LASTEIAIAST

E- TÄHE JUTT

VÄIKE PEETER TULEB LASTEIAIAST KOJU.

“KASVATAJA KIRJUTAS TÄNA TÄHTI. AGA ÜKS TÄHT OLI IMELIK NAGU KATKINE KAMM. KAS SEE ON NENDE JAOKS, KELLEL ON VÄHE JUUKSEID?”

EMA NAERIS: “RUMALUKE, SEE POLE KAMM, SEE ON E. TAL PEABKI AINULT KOLM KAMMIPIID OLEMA!”

ATS VALDSALU
PAIDE ÜHISGÜMNAASIUMIST

6 AASTANE REELIKA PÄÄSUPESA LASTEIAIAST

ISEVÄRKI RONG

KAS SINA OLED RONGI MÄNGINUD? EGA SELLEKS POLEGI VAJA POEST OSTETUD KALLIST MÄNGURONGI. KUI LOED LIILI REMMELI JA EPP KORBI RAAMATUT “TIMMI RONG”, SIIS SAAD TEADA, KUIDAS SEE KÄIB. ÜHTE VÕIME SULLE ÜTELDA: KRAAVI SEE RONG KÜLL EI LÄHE. NII ET LOE AGA JULGESTI!

Tuudur,

Algus märtsinumbris

Plutt ja Magdalena

Kati Murutar

Magdalena istus õrrekesel ja vaatas raugelt peeglisse, arutledes endamisi: "Plutiga on pisut raske harjuda – see kasvotamatu kõnepruuk...turris, nagu...nagu varblane. Aga tal on nii ilusad silmad... Sellised ära heidutatud tänavapoisid kardavad asju, mida nad ei tunne... Kõik tundmatu heidutab neid... Jaa, ma olen päris, päris kindel, et tegelikult ma meeldisin Plutile. Tuleks ta vaid tagasi, harjuskunuga..." Magdalena tundis, et tema süda lööb kiiresti-kiiresti ja kogu ümbrus tundub hoopis teistsugune kui pool tundi tagasi. "Ah, kas ma olen sellesse sulipoisisse juba armunud? Olen ma tõesti lihtsameelne, nagu kõik need inimesetüdrukud teleserialides? Armas aeg, alati, kui ma unustan end televiisorit vaatama, ütlen endale, et see ei lõpe hästi... Nüüd ongi käes..." Magdalena peitis pea tiiva alla ja püüdis aru saada, mida ta tunneb. Kõik ajas millegi pärast naerma ja nutma ühekorraga.

Ja siis jõudis koju inimene, kellega Magdalena koos elas – Magdalena perenaine.

Vanadaam tuli, nagu iga päev pärast tööd, väsinult kanaarilinnu puuri juurde. Kanaarilind, kes teda kodus ootas, aitas üksildasel naisel üle saada inimestega suhtlemise külastusest, trammide ja busside trügi-jarahva vahel loksumisest, pettumisest ja vananemisest – ja vastumeelusest elada sellises kivilinnas. Magdalena oli vanadaami muinasjutt, tee tegelikkusest välja, kujuteldavasse maailma. Selles kujutelda-

vas maailmas oli vanadaamil hoopis meeldivam töökoht. Selles muinasjutus polnud ta vanatüdruk, tal olid lapsed – ja ta elas ilusas väikeses mereäärses majas.

Perenaine kummardus oma muinasjutu juurde ja kudrutas: "Magdalenakene, tsirgukene, maailma kõige ilusam kanaarilinnukene...Jõudsingi töölt koju... Sa, vaesekene, olid päev otsa üksinda... Miks sa nii vähe söönud oled? Kas need terad on sulle liiga suured?... Nii, nii, õnnelinnukene, kohe paneme sulle värsket vett... Teeme sinu mõnusa pesakese puhtaks..."

Magdalena lasi perenaisel toimetada, hoidus tema eest kõrvale ja ootas, millal inimene laseb tal jälle oma asjade üle mõelda.

Pildid joonistas Eneken Maripuu

Inimene aga aina vatras ja vatras: "Täna võtame natukene vitamiine ka, siis lähed sinu ilusad helesinised suled veel kaunimaks... Minu sõbrannad kaotavad kadeduse pärast kõnevõime, kui mul nii ilus Magdalena on... Küll sa oled täna oma sulgi ja teri puurist kaugele saputanud... Ära teinekord niimoodi tee, sa oled ju ilus rahulik tüdruk... Sooh, nüüd on sul kõik, mis ühel linnul õnneks vaja. Mina hakkam televiisorit vaatama."

Hakkaski.

Ja igal õhtul korteritäiteviis meloodia oli Magdalenal juba nii peas, et ta oleks võinud ka ise laulda:

You know we belong together
You and I forever and ever

PLUTT RAPUTAS,
SULGI,
KOHENDAS
TIIBU,

No matter where you are
You're my guiding star...

Magdalena tundis, et tahab vana-
daamiga südameasjadest rääkida:
"Kallis perenaine, minuga juhtus täna
midagi erakordset..."

Vanadaam ei tahtnud oma kujut-
lusteilmast kivilinnakorterisse sattu-
da, ta tõrjus pilku telekalt pöörama-
ta: "Mis sa siristad nii valjusti, ma ei
kuule, mida telekas räägitakse!"

Magdalena tahtis rääkida. Ta pih-
tis: "Üks noormees lendas siia...
Selline häbematu, aga nii väga
veetlev..."

Vanadaam ei mõistnud linnukese
juttu: "Magdalena! Just praegu kohtas
neiu üht noormeest. Sellist häbema-
tut, aga nii väga veetlevat. Ma ei
kuule, mida nad räägivad, kui sa
niimoodi kilkad!"

Magdalena igatses sõbrannat, kes
teda mõistaks: "Mis sa arvad, kas ta
tuleb veel?"

Perenaine ei saanud seriaalideta,
ja segamine tegi ta riiakaks: "Kui sa
kohe vait ei jää, pean sulle riide
peale viskama."

Magdalena püüdis siiski oma tun-
deid jagada: "Mina ju ei saa ise teda
otsima lennata, pean teda siin oota-
ma..."

Vanadaam tuli oma pleediga puuri
juurde ja ütles karmilt: "Magdale-
na!"

Magdalena ohkas: "...ja võibolla
ongi just niimoodi kõige parem."

Ta ei solvunud, kui perenaine suure
ruudulise pleedi üle puuri viskas. In-
imestel on kombeks sel moel linde
vaigistada – selle asemel, et neid ära
kuulata. Magdalena istus tasakesi
ruudulise riide all, suutmata uinuda.

Soov Plutile mõelda oli suurem kui
pimeduse jõud, mis linnud tavaliselt

magama paneb.

Korruga muutus Magdalena hoo-
pis virgeks.

Akna taga keksiti.

Akna taga lähenes kohmetu
Plutt puurile, tehes nägu, et on
täiesti juhuslikult siia sat-
tunud, tegelikult ta üldse ei
teagi, et

VAHTIS
TÄNAVAT
JA TAEVAST

siin mingi Magdalena elab. Plutt sapu-
tas sulgi, kohendas tiibu, vahtis täna-
vat ja taevast... ja oli põhjalikult pet-
tunud, kui nägi Magdalena asemel
ruudulist riidet.

Plutt õiendas löödult: "Ei noh...
tore on... hoopis jalga lasknud... väga
kena... Tõmbas lihtsalt uttu. Jube ar-
mas!"

Magdalena sosistas ujedalt: "Ma
pean teile kahjuks pettumuse valmis-
tama. Ma ei ole ära läinud."

Plutt varjas rõõmu oma hariliku
rämmeduse taha: "Keegi pole
arvanudki, et sa kuhugi läinud oled!"

Magdalena itsitas vargsi: "Vaban-
dust, siis ma vist kuulsin valesti."

Plutt oli nõus: "Loomulikult! Seal
kardina taga ei saagi midagi õigesti
kuulda!"

Magdalena palus: "Kui te mind
aidata tahate... tõmmake siis, palun,
riidet pisut kõrvale."

Plutt asus otsima sobivat nurka,
millest pleedi kõrvale sikutada: "Miks
ma sind, sinist, aitama peaksin?"

Magdalena imestas: "Ma arvasin,
et te tulite minuga juttu ajama..."

Kui kangas suurele rapsimisele
järele andis, ja Magdalena nähtavale
ilmus, pörkasid Plutt ja kanaarilind
ootamatult nokkapidi kokku. Raske
öelda, kumb sellest rohkem kohme-
tus.

Magdalena õhetas: "Oh, andke
andeks!"

Plutt leidis lahenduse ikka räpa-
kas sõnarahes, mis tema ebakind-
luse ära pidi peitma: "Mida lina-
västrikut sa sellest kaltsust endale
peale tirid, kui sa tast ise lahti ei
saa?"

Magdalena ei uskunud, et üks
meesterahvas võib nii taipamatau
olla: "Oi, aga mina ju ei tiri ise...
Perenaine tahtis, et ma arvaksin, et
on öö ja oleksin vait."

"Perenaine?" polnud Plutt ilmaki
sellist sõna kuulnud.

Magdalena suhtus oma elus esi-
nevatesse nähtustesse: "Perenaine
jah. Tema tahtis televiisorit vaadata,
aga mina kippusin lobisema... Olin
oma vatramisega pimeduse
täiesti ära teeninud, ma
saan aru küll..."

Plutis tärkas uudis-
himu: "Tead,
su vatramine
jätab mind

külmaks. Mis see perenaine on?"

Magdalena selgitas: "Perenaine
on see inimene, kelle oma ma olen."

Pluti tänavatarkustega see tõde-
mus ei sobinud: "Mis kassikaku mõttes
– kelle oma sa oled?"

Magdalena toateadmised käisid
jällegi omasoodu: "Kas teie ei ole
kellegi oma?"

Plutt jahmus: "Mida hiireviud! Mina
ja kellegi oma!"

Magdalena arutles: "Mina olen
perenaise oma, sest see inimene ostis
minu. Saad aru, minu ema oli ühe
inimese oma. Kui olin munast kooru-
nud ja parajalt suureks tüdrukuks
saanud, tuli teine inimene ja ostis
mind endale. Lihtne, eks?"

Pluti arvates ei olnud lihtne. Ta lär-
mas: "Ostis endale! Mida käbilindu
ta vastu andis, et ta su endale sai?"

Magdalena oli kannatlik: "Noh...
kõigepealt raha... Ja kogu oma hoole
ja armastuse... Kui perenaine mind
ei armastaks, ei armastaks mind mit-
te keegi. Kui tema minu eest ei hoolit-
seks, sureksin nälga ja janusse."

Plutt ohkis: "Millist sulgimata rähni
jama sa ometi ajad! Üks lind peab
endale ise süüa otsima. Linnul on
selleks tiivad, et ta saaks minna ja
endale ise sõbrad otsida. Oi pelikan
ja puuritrellid!"

Magdalena naeris: "Seekord
peitub teie vandumises tõde – just,
just, puuritrellid... Puur ei lase mul
minna ega otsida. Ja ega ma leiaks-
ki. Minu suguvõsa on põlvest põlve
inimestele kuulunud ja ise olemise
tarkuse unustanud."

Järgneb

↑ Ka mopeedist saab chopperi ehitada.

↑ Soomlaste kõige koledam chopper näeb aga välja selline.

→ Kolmerattalise Trike'i ja chopperi hübriid.

↓ Soome vaat et kõige ilusam chopper kuulub mehele nimega Antsu Laine.

CHOPPER

Chopperiteks nimetatakse teatud kindlas stiilis ehitatud mootorrattaid. Chopperi põhitundemärgiks on vähemalt 185 cm pikkune rataste vahe – hullemal juhul ulatub see 3 meetrini. Väljanägemise poolest peab chopper olema lihtne – kõik ülemäärane on ta küljest ära võetud.

Peaaegu ainuke asi, mida chopperi juures ei muudeta või hoopiski ise ei tehta, on mootor – enamasti on see firma "Harley Davidson" toode.

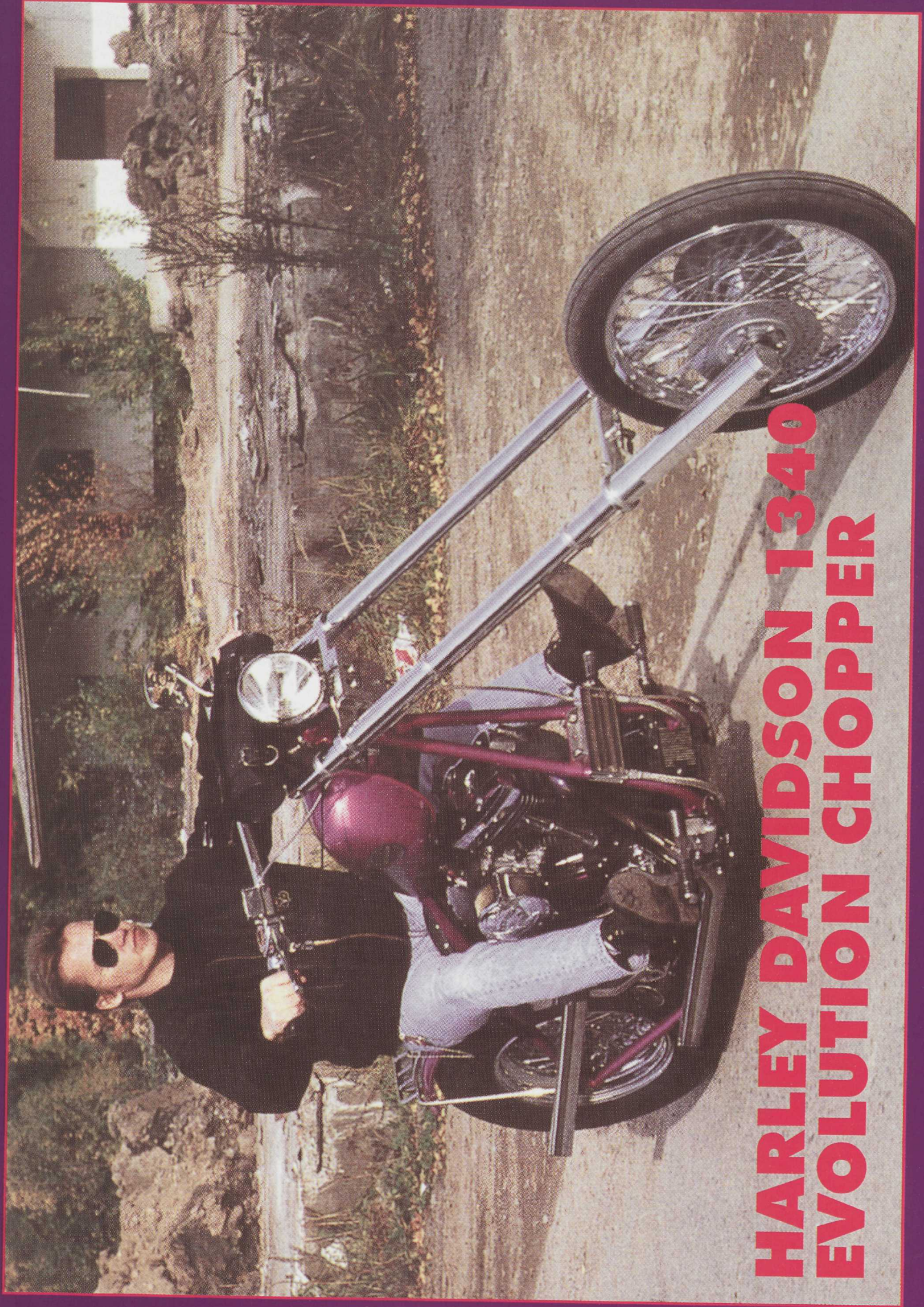
Suure osa chopperi pikkusest moodustab esihark. Chopperi raam on madaldatud ja tagarattal puuduvad amortisaatorid. Selle mootorrattatõu tagaratas on lai ja esiratas kitsas. Esirattal pole üldjuhul porilauda. Chopperite ehitamine on maailmas üsna levinud.

Märt Lauks

↓ See esihark kuulub 2 meetri pikkusele chopperile, mis omakorda kuulub Kimi nimelisele soomlasele.

**HARLEY DAVIDSON 1340
EVOLUTION CHOPPER**

Martiina Viili ja Katrin
Laidla ajakirjast
"Agaav"

AGAAV

TARTU LOODUSMAJA ZOOLOOGIA
RINGI HÄALEKANDJA

Elust enesest

**Siin avaldatavad lood on
tõesti pärit elust enesest –
Tartu Loodusmajast.**

MEESTEGA METSAS Talvine käik Tähtvere metsa

6. märtsil käisid ekskursioonil need Tartu Loodusmaja õpilased, kes talvel usinalt botaanikaaias ja metsloomade jaoks vilju (muidugi mitte pirne ja õunu, vaid kastaneid, tammetõrusid ja tuhkpuumarju) olid kogunud. Kui suhteliselt lühike bussisõit sai läbi, võtsid lapsi ja kaasatunud õpetajaid vastu jahimehed, kes palusid kõiki metsaga tutvuma. Nad näitasid meile kobraste langetatud puid ja palju muudki põnevat ning rääkisid metssigadest – tõsi küll, näha meil metssigu ei õnnestunud, sest tavaliselt liiguvad notsud ringi öhtul ja öösel. Küll aga said kõik metsa laiali visata metssigade jaoks tammetõrusid – eks ikka neidsamu, mida sügisel korjatud sai. Lõpuks mindi lagendikule vorstikesi sööma ja teed jooma. Ja siis saime ka püssist märki lasta! Kuna jahimeeste ülem oli ühtlasi politseinik, võis proovida isegi käeraudu ja politseiautos vangis istumist. Viimast katsetasin minagi. Ega seda rõõmu kauaks jätkunud: leidus teisigi "kurjategijaid", kes soovisid kinni istuda. Lõpuks tuli jahimehi tänades bussi ronida ja tagasi sõita. Igal juhul oli see metsaskäik isegi väga meeldejääv.

Martiina Viil.

Katrin Laidla illustratsioon

KUULUTUSED

MÜÜA VIIS HOBUST.
KUI OSTA D, PEAD
KÕIK OSTMA.

UUS MOODUS MAJA
MÜÜMISEKS.
TULE * KASTNI
TÄNAVAL.

MÜÜA LÕOTS.
TELEFON 4780047

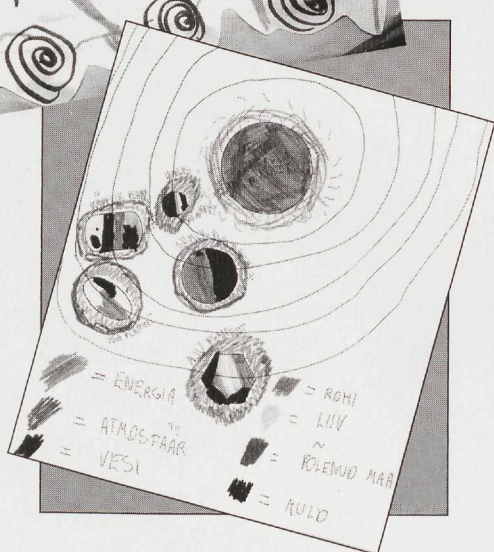
ÄRA ANDA TERVE
MÄNGU HOBUNE.
ASTU LÄBI TÄHE
TÄNAVALT

KUULUTUSE

KUI TAHAD TELEFON
HELISTA NUMBRIL
57600 MAKSAB 200
KROONI

RATASDEGA MAJA
ON VÕIMALIK OSTA
TELEFON NUMBER ON
747055

TELLI KÄRBSEID,
MIS ON ÜHE TIIVAGA
TELEFON ON 100484

Ufoid on mitmesuguseid. Need on had, mõned
halvad. Peamiselt on ainult heid Ufoid. Siin on mõned
Ufoid.

HEA UFO 	HALB UFO 	UFO LAPSENA
KÄPPLIK UFO 	AJU UFO 	HEA UFO
UFO 	UFO 	UFO

Ufoid on väga vähe, 100 000 UFO

← Maali-Liina Kulla
ajakirjast "Üks
kummaline
pilv"

Tiina Sinisoo
UFO-ajakirjast

Ufoide kirjakeel pole raske kui sa
selle öra õpid.

A = ~	Ö = ~
B = Q	Ä = ~
C = #	Ö = X
D = O	Ü = M
E = L	Y = Y
F = T	X = U
G = E	
H = B	
I = +	
J = X	
K = =	
L = S	
M = I	
N = O	
O = O	
P = O	
R = O	
S = O	
T = O	
U = A	
V = A	
W = ~	

LAHENDA SEE ÄRA.
KIRJUTA EESTI TÄHT UFO
TÄHLESSE.

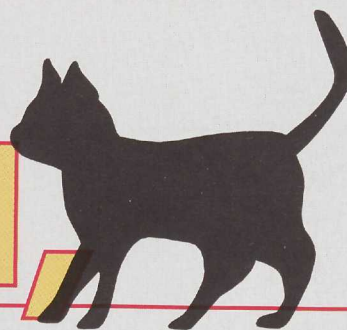
+01 011+01 0110 0110 0110

0110 0110 0110 0110

0110 0110 0110 0110

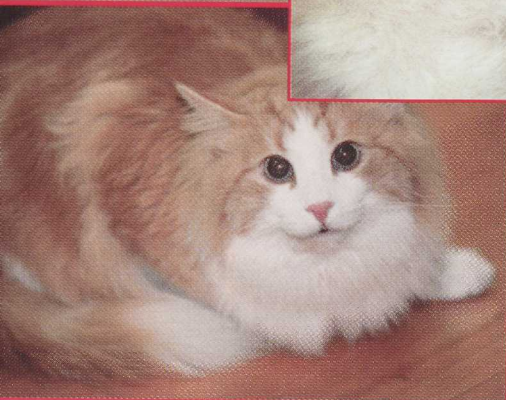
0110 0110 0110 0110

KiiSud,

kes maksavad sama palju kui autod

Sel kevadel kohtusid ühes Mustamäe spordihallis taas parimatest parimad tõukiisud.

Tõukass läheb omanikule kalliks.

Kassinäitus pole endale lemmiku soetamiseks kõige õigem koht. Ühe karvase musta kiisu eest küsiti 2000 krooni, siiami kassi poeg maksis aga 300 dollarit – umbes 4200 krooni.

Soomel kassikasvataja Lilia Jalo, kes kammis parajasti oma ragdoli (eesti keeli "kaltsunukk") tõugu lemmikut, Euroopa meistrit Aslan King Juniori, ütles, et tõukass läheb omanikule väga kalliks. Tõukass sööb küll täpselt sama toitu, mida tavaline kõutski, kuid võistlustele sõitmiseks ja osamaksu tasumiseks kulub väga palju raha. Mingit erilist hoolt tõukass ei vajavat, tarvis on vaid ta kasukat puhastada. Toast pääseb Aslan siiski vaid jalutusaedikusse.

Ragdoli tõugu kassi hind olevat meie rahas üle 15 000 krooni. Aslani ei müüks Lilia aga ükskõik missuguse hinna eest.

Kass on pere piksevarras.

Teisel soomlannast kassipidajal, Seija Lahtil oli kaasas suur karvane pärsia kass Sharim Diamond Charman. Karvakera ise vaatas tülitajat üpris põlglikult.

Ka pärsia kassid on üpris kallid – nende hinnad algavad Eesti rahas 2700 kroonist. Kalleimad hiirekuningad, keda saab ka võistlustel näidata, võivad maksta ligi 30 000 krooni ja enamgi.

Sharim on alles noor kiisu ning ta võistluskogemused on väikesed. Siiski olevat ta ühel võistlusel kategooria parimaks tunnistatud.

Ka Seija toidab oma kassi tavalise kassitoiduga. Vähemalt iga kolme nädala tagant tuleb Sharimi pesta ja ta hambaid hooldada. Kui enamjagu kasse vett ei salli, siis Sharimile pidavat veeprotseduurid väga meeldima.

Seijal on kodus mitu "pärslast". Ise oleks ta tahtnud näiteks siiami kassi, kuid ta mehele ei meeldi kiisud, kes pidevalt kräunuvad. Pärsia kassid olevat rahulikud, vaiksed ja laisad, kuid vajaduse eest ikka kassi eest väljas – ka hiiri püüdes. Seetõttu sobivad "pärslased" ka maamajja. Pärsia kass sobib ka linnakorterisse, sest eriti ta õue ei kipu – piisab sellest, kui ta saab aeg-ajalt rõdult linde vahtida. Seija sõnul on tõukassi pidamine armas hobi. "Kui näed, et kass pikutab mõnusalt diivanil, siis tuleb endalgi tahtmine sama teha. Kass on pere psühholoog ja piksevarras, kes maandab paljusid tülisid!" arwab Sharimi perenaine.

Näitusele oli saabunud kasse Eestist, Soomest, Venemaalt, Lätist ja Leedust. Nende seas oli karvaseid ja siledaid, kopsakaid ja pisikesi, suure- ja väikesekõrvalisi... Kassidele oli puuri pandud igasuguseid tekke ja patju, et olemine mugavaks teha, ning omanikud nunnutasid oma lemmikuid: "Vaata nüüd emmele otsa, kullake!" Kassidel endil paistis toimuvast olevat päris ükskõik – nad lamasid rahulikult oma puurides ja vaid harva suvatses mõni neist pead tõsta, et edasi-tagasi saalivat rahvast silmitseda.

lugejate palvel

Leonardo DiCaprio

Test:

vanus: 23.a

pikkus: 1,82 m

kaal: 70 kg

juuste värvus: tumeblond

silmade värvus: rohekaspruun

filmid:

"Critters 3" 1991

"Tüübid 3"

"This Boy's Life" 1993

"Selle poisi elu"

"Gilbert Grape Forever in Iowa" 1994

"Quik or Dead" 1994

"Kiirem jääb ellu"

"Jim Carrol" 1995

"Total Eclipse" 1995

"Täielik varjutus"

"Romeo & Julia" 1996

"Marvin's Doughter" 1996

"Marvini tütar"

"Titanic" 1997

"The Man with the Iron Mask" 1997

"Raudmaskiga mees".

Leonardo Wilhelm DiCaprio

sündis 11. novembril 1974.a. Los Angeleses. Nime Leonardo panid vanemad talle kuulsa kunstniku Leonardo da Vinci järgi. Leonardo vanemad olid rõõmsameelsed hipid. Peale Leonardo sündi tüdines aga tema ema Irmelin ebakindlast hipielust ja lahutas isa George'ist. Leonardo jäi peale lahutust ema juurde, kuid ka isa aitas tulevast staari kasvatada. Praegugi loeb isa Leonardole pakutavad stsenaariumid läbi ja aitab otsustada, millist valida.

Näitlemisanne on Leonardol kaasasündinud – väidetavalt pole ta kunagi üheski näiteringis käinud. Oma esimese filmirolli (kuigi väikese, kahelauselise) sai Leonardo e. Leo juba 16-aastaselt. Järgmises filmis "This Boy's Life" ("Selle poisi elu") oli tema partneriks Robert DeNiro. 1994. aastal mängis Leo filmis "Gilbert Grape – Forever in Iowa" (Gilbert Grape – igavesti Iowas). Selle osatäitmise eest kandideeris Leonardo parima meeskõrvalosatäitja "Oscarile", mida ta kahjuks ei saanud. Kuid Leonardo polnud pettunud – tema arvates oli ta selleks liiga noor ja rollgi olevat kerge olnud. DiCaprio sai filmisõprade lemmikuks peaosalisena filmis "Romeo ja Julia" (1996). Selle aasta kassahitt "Titanic" sai küll 11 "Oscarit", kuid meespeosalise kategoorias polnud Leonardo isegi mitte nominent. "Titanicu" naispeosaline Kate Winslet küll kandideeris, kuid temast paremaks peeti Helen Hunti. Loodetavasti jõuab varsti Eesti kinodesse ka Leonardo viimane film, "Man with the Iron Mask" ("Raudmaskiga mees").

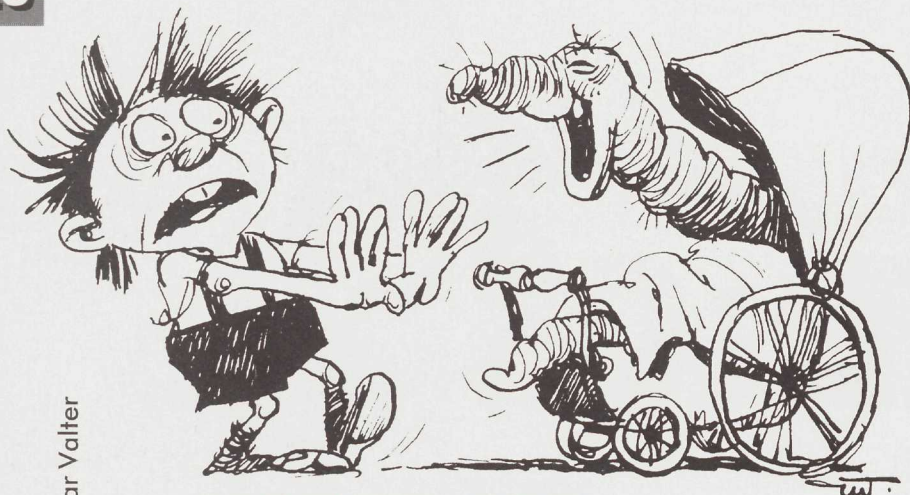

Leo meenutab lapsepõlve.

Leo armastab loomi. Poisipõlves korjas ta tänavalt üles kodutu rotveileri, kellest sai Leole suur sõber.

Edgar Valter

NAERU-USS

Juku äriasiad

Juku isa kurdab töökaaslasel: "No küll see minu pois on ikka ahnepäits! Igal hommikul ma tema suust muud ei kuulegi, kui "Paps, palun taskuraha!" Ja õhtul, kui töölt koju jõuan, kordub täpselt sama lugu!"

"Mis ta selle rahaga küll ette võtab?" küsib töökaaslane.

"Kust mina seda tean? Siitamaani pole ma talle igatahes veel sentigi andnud!"

Juku pere on fotoateljees. Pildista-ja sätib kõik oma kohtadele, kuid ei jää siiski pereportreega rahule.

"Kuulge, pereisa, kas te ei leia, et pilt tuleks elutruum, kui pojuke seisaks te selja taga ja asetaks käe teie õlale?" küsib ta.

"Kõige elutruum tuleks foto siis, kui Juku istuks mu kõrval ja paneks

käe mu põue – sinna, kus ma hoian oma rahakotti!" poriseb isa vastu.

Juku astub tänaval uhkes ülikonnas onu juurde: "Onu, palun, küsige minult, mis kell on!"

"No mis see kell siis on, väike-mees?" küsib mees muiates.

"Kell on viie minuti pärast kaks," teatab Juku. "See oli, muide, tasuta informatsioon, nii et olete mulle võlgu viis krooni seitsekümmend senti. Soovitan maksmisega kiirustada, sest viivis hakkab kohe jooksuma! Viie minuti pärast on teie võlg juba kaks korda suurem!"

Juku isa võitis loteriiga suure summa ning on nüüd sugulaste ja sõprade seas tehtud mees.

Juku küsib isalt: "Kõik räägivad, et meie hakkame nüüd luksuslikku elu elama – ütle, mida see luksuslik elu tähendab?"

Isa mõtleb pisut ja teatab siis: "Vaata, poju, luksusliku elu elamine tähendab seda, et nüüd võtame kätte ja laseme minu jalgratta juhtraua üle kullata, sinu ragulka aga katame ülenisti briljantidega!"

Juku ema läheb haridusministeeriumisse ja teatab: "Tahan oma geniaalse poja panna sellisesse kooli, kus õpitakse välismaa keeli!"

"Missugust keelt nimelt – kas inglise, prantsuse, vene või saksa keelt?" küsitakse.

"Eks ikka sellist, mis on kõige välismaisem!" otsustab Juku ema.

Juku pandi kallisse erakooli. Esimesel koolipäeval viib vanaema poisi kohe pärast tunde kohvikusse ja uhkeldab temaga oma sõbrataride ees: "Meie Juku käib nüüd sellises koolis, kus õpitakse igasuguseid imeasju: algebrat ja inglise ja prantsuse keelt ... Juku, ütle tädidale algebra keeles tere!"

Juku vanemad sõidavad Hispaaniale puhkama ja poiss jääb koos vanaemaga koju.

Isa manitseb Jukat: "Pea meeles, poja, et kui sa vahepeal koolis halbu hindeid saad, siis jääd ilma nii uuest mägijalgrattast kui Rolex-käekellast, mille ma sulle osta lubasin! Püüa edaspidi õppida ainult neljadele ja viitele!"

"Kas tead, paps, neljasid ja viisi ma sulle just lubada ei saa, aga teisi häid hindeid toon ma koolist kindla peale trobikondade kaupa!" töötab Juku.

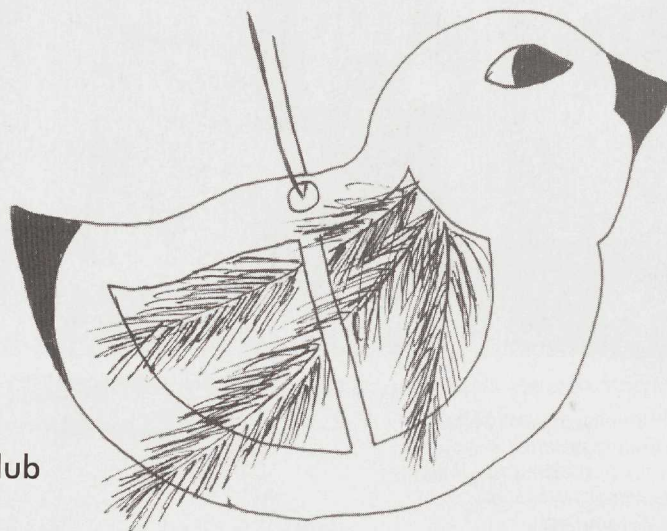

Isa teatab Jukule: "Täna, poja, võid koolist puududa – tuled koos minuga autokauplusse uut hõbedast Mercedest ostma!"

"Aga, paps, alles eelmisel nädalal sa ju ostsid hõbedase Mercedese?"

"Seda'nd küll, aga sellel sai tuhatos juba täis..."

Onu,
palun, küsige
minult, mis
kell on!

Kevadetunde tekitamiseks võid riputada aknale linnu, kelle tiivadest piilub lõbus päikesekiir.

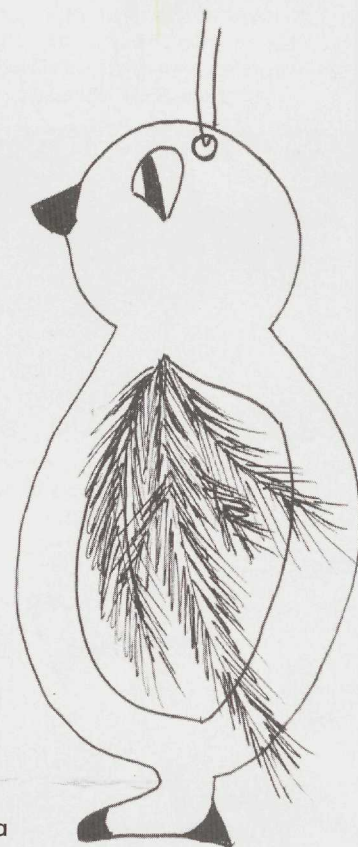
KEDADEKUULUTAJA AKNAL

Selleks vajad

- kartongi või paksemat joonistuspaperit;
- pliiatsit;
- oma lemmikvärve;
- kääre, liimi, sulgi või kuivatatud taimeosi;
- paela või nõõri linnu kinnitamiseks.

Töö käik.

1. Võta kartongitükk või paksema joonistuspaperi leht ja murra pooleks.
2. Joonista ühele poolele linnu kujutis ning tiiva piirjooned. Värv linnu soovi kohaselt.
3. Lõika kujutis välja ning tee tiibade kinnituskohadesse avad.
4. Avadesse võid panna sulgi või kuivatatud taimeosi.
5. Kleebi pooled omavahel kokku nii, et sule- või taimeotsad jääksid kahe poole vahele.
6. Tee pea või kere kohale väike auk kinnitusnõõri jaoks. Kui riputad linnu aknale, kumab päikesekiir vallatult läbi tiivasulgede.

Krista Saadoja

See siin pole elevant Alfons,
vaid hoopis mingi koll.

Böö!

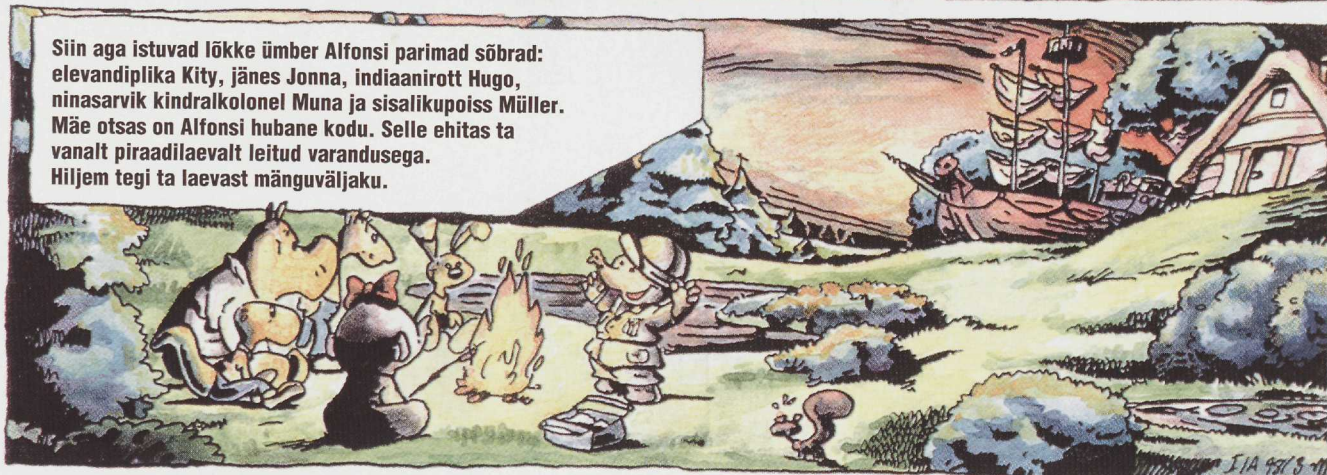
Ka see ei ole elevant Alfons, vaid
hoopis mingi tundmatu õudne vanaema.

See siin on aga tõepoolest elevant
Alfons, kellel on pealegi
rahulolev naeratus näol.

Siin aga istuvad lõkke ümber Alfonsi parimad sõbrad:
elevantliika Kity, jänes Jonna, indiaanirott Hugo,
ninasarvik kindralkolonel Muna ja sisalikupoiss Müller.
Mäe otsas on Alfonsi hubane kodu. Selle ehitas ta
vanalt piraadilaevalt leitud varandusega.
Hiljem tegi ta laevast mänguväljaku.

Alfons on pöörane matkamees, kes on
seigelnud pea igas maailmanurgas
ja isegi kosmoses. Järgnevad mõned näited
ta sangarlikust tegevusest.

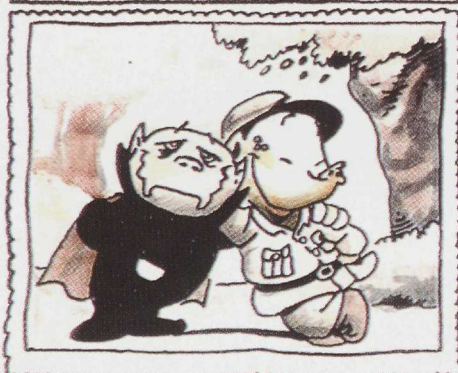
Alfons
lõunatab
hiigelhai
turjal.

Alfons põgeneb jänes Jonnaga
mõõkambuliste kangurute eest.

Alfons saab sõbraks maailma kõige
ohtlikuma vampiiriga.

Alfons kohtub riiuhimulist
saurust Prönsat.

Vahel võtab Alfons oma seiklustele
kaasa ka sõbrad. Ja kuna meil
on elevantiga päris head suhted,
siis pääseme kaasa meiega!

Ärge
taskurätikut
unustage!

Barbindus

Oleks BARBIEL rattad all...

Lugejatelt palus

Barbie aga nõu, kuhu ta võiks oma uue jalgrattaga sõita?

Et asi uhkem oleks, võiks marsruudi ka joonistusel või maakaardil üles tähendada.

Ja arvake ära, kas parimad saavad Matteli jalgratta või ei?

Kaks korda võib arvata...

Saarde rahvarõivad
Moonika Maidre, 10

Eesti rahvarõivad
Ellen Loitmaa

Kingitus Barbiele
Merit Mitt, 10

Muhu rahvarõivad
Martina Viil, 10

Barbie Eestis
Madli Maarja Ehasalu, 9

Nali naljaks, aga nüüd on Barbiel tööpoolest ka päris-oma jalgratas! Ega ta muidugi rahvariietes või printsessikostüümis selle sadulasse hüppa – aga iga barbinduse- asjatundja teab, et on olemas ju ka võimleja-Barbie. Viimase jaoks ongi mänguasjameistrid uue ja peene jalgratta leiutanud.

Viru Jaagupi riietus
Katrin Laidla

MÄNGUASJADE
MAALETOOJA
JA HULGIMÜÜJA

RIMONNE

Ilus triibuline maitervitused kõigile!

Triibu-Liine Nessukese!

on viimasel ajal käed-jalad
tööd täis – aiatöid ja saiatöid,
kirjatöid ja karjatöid.
Aga kõige rohkem meeldib
talle lugeda teie kirju
ja kuulutada
välja auhinnasaajaid.
Oh, oleks neid auhindu
sada korda rohkem!

TRIBU-LIINE VABANDAB
AUTOSÕPRADE EES:
APRILLI-NUMBRIS "NUKKVÕLLI"
LEHEKÜLJEL ON PORSCHEDEST
"S" VÄLJA JÄÄNUD.

HL mai LEGO -seiklusi joonistasid
ja kirjeldasid kõige põnevamalt
Roland Laos Karksi-Nuiast,
Märt ja **Merit Mitt** Tapalt,
Kristiina Makut ja
Chris Pommer Tallinnast,
Kadri ja **Maarja Kell** Saueelt
ning **Paul-Hendrik**,
Maali-Liina ja **Mats-Joonas**
Kulla Laevast.

Rahvarõiva-Barbie saavad
Liisa Kivimäe, **Ellen Loitmaa**
ja **Moonika Maidre** Tallinnast,
Karoliina Karu Mustlast
ja **Katrin Laidla** ning
Martiina Viil Tartust.

Tere, Triibu-Liine!

Saadan Sulle oma emade-
päeva eel kirjutatud luuletuse.

Ema

Emake, emake,
armsake, armsake!
Särasilmne oled sa,
sellepärast kena ka.

Emake, emake,
kallike, kallike!
Kallis oled minule,
kallis oled teistele.

Emake, emake,
meie memmeke!
Oma peres oled sa
armsaim – seda ütlen ma!

Anni Pöder Põltsamaalt

Ristsõnalahendajaid oli nagu
ikka väga palju. Loosiõnn naeratas
Johanna Tarumile Tallinnast ja
Kristjan Pajunurmele Raplast.

Kaisulooma-memuaaride
kirjutajatest olid parimad
Erika Laidla Tartust,
Rita Rõõmus Võrust,
Annaliisa Kaaremaa
Mõisaküllast,
Katri Kaerma Tapalt,
Kristel Kirijärv Tallinnast ja
Elari Haugas Raasikult.

Ajuvõimleja auhind kuulub
Madis Saarniidule Nursist.

Kirjandusviktoriini auhinnad
saavad Ridala Põhikooli
I klass ja **Mari-Liis**
Simsonile Laitselt.

Liina Harjumaalt küsib,
kas on juba loodud ka Spice
Girls'i fänniklubi.
Jah, Spice Girls'i austajad
on koondunud klubisse,
mille aadress on järgmine:
C/o SPICE GIRLS Fanclub,
P.O. Box 859, London,
SW 114 BR, England
Kirjutada tuleb sinna
mõistagi inglise keeles.

Hei! Minu nimi on Karoliina
Karu ja ma tahaksin endale
kirjasõpra. Ma mängin klaverit
ja mulle meeldib vaadata
X-faile ja teha sporti.
Kirjasõber peaks olema tüdruk,
kellel vanust 9 - 12 aastat.
Karoliina Karu, Tiigi 4 - 11,
Mustla, EE 2922 Viljandi mk.

Tere! Soovin leida kirjasõpra.
Olen 10 aastane ja käin
tantsimas ning laulmas.
Mulle meeldivad hobused,
koerad ja hamstrid.
Thea Viks, Pirni 2 - 37,
EE 0006 Tallinn

Mis ON GRAFOLOOGIA?

Grafoloogia

on õpetus käekirja seosest kirjutaja iseloomu ning kehaliste ja psüühiliste seisunditega.

Grafoloogiaekspert – käekirja-teadlane – suudab käekirja järgi osutada kirjutaja tõenäolistele iseloomujoontele.

See võib oluliselt aidata näiteks politseid uurimistöös.

Käekirja pole võimalik muuta – on võimalik moonutada vaid üksikuid märke. Tark grafoloog on võimeline koheselt selliseid eksitamiskatseid märkama.

Grafoloogia ei anna kindlat vastust inimese soo, vanuse ega töö kohta.

Grafoloogia kui teadus?

Tõenäoliselt esimese grafoloogia-alase raamatu avaldas itaalia arst ja filosoof Camillo Baldo 1622.a. Teaduse-na hakati grafoloogiat käsitama aga alles 19. sajandi teisel poolel Prantsusmaal. 1871 asutas Jean-Hippolyte Michon esimese grafoloogiakooli 1870. aastatel avaldas ta kaks raamatut ning asutas ajakirja "Le Graphologie", mis ilmub siiani. Tema töid arendas edasi tema opilane Jules Crépieux-Jamin. Sajandivahetusel hakkas saksa psühholoog ja filosoof dr. Ludwig Klages (1872 - 1956) looma süsteempärast käekirja ühendamise teooriat kirjutaja isiksusega. Tänapäeval on mõnes riigis (näiteks Jaapanis ja Saksamaal) grafoloogia ülikooliõppeaine.

Kirjutatud teksti sisu ei oma grafoloogias mingit tähendust. Kuidas see analüüs käib?

Käekirja analüüsimisel saab parimaid tulemusi, kui tekst on kirjutatud täitesulepeaga joonimata paberile ning hea on, kui tegemist on spontaanselt kirjutisega (näiteks kirjaga), aga mitte koopiaga (näiteks raamatust ümber kirjutatud jutuga). Vaadeldakse käekirja üldpilti, käsikirja lehe tühjade äärte suurust ja kuju, ridade joonte sihti ning kuju, ridade ja sõnade vahekaugust, kirja stiili, tähtede suhtelist kõrgust, laiust, kallakut ja õdusust, surve tugevust ja paljut muudki.

Analüüsime pisut sõnade ja ridade vahekaugusi.

Normaalne kaugus sõnade vahel peaks olema vahemikus tähe n (või a, e, o, u) laius kuni tähe m (või w) laius. Sõnade vahekaugus on väike, kui ta on väiksem kui tähe n laius, ning suur, kui ta on suurem kui tähe m laius. Väike vahekaugus osutab kirjutaja vajadusele viibida teiste inimeste seltskonnas. Tal on kas väga suur heade sõprade ring või tal on hirm üksinduse ees. Kui sõnade vahekaugus on laiem kui täht m, osutab see isikule, kes eelistab pidada füüsilist ja emotsionaalset distantsi teiste inimestega. Ta võib olla kas iseseisev ja enesekindel või tagasihoidlik inimene, kellel jääb vajaka eneseusaldusest. Võib-olla kardab ta ka saada teiste inimestega liiga lähedaseks. (Õige variandi kindlakstegemiseks tuleb vaadelda veel teisigi käekirja iseärasusi.)

Aga kui sõnade vahekaugus on kõikuv – kord laiem, kord kitsam?

Kõikuv vahekaugus sõnade vahel osutab inimese vajadusele nii üksinduse kui seltskonna järele. Sõnade väga ebaregulaarne vahekaugus osutab kahe äärmuse vahel kõikuvale isikule. Tegemist on kas erakuga, kes armastab pidudel käia, või hoopis seltsiva inimesega, kes on miskipärast äkitselt endasse tõmbunud.

Vahekaugus ridade vahel peegeldab neidsamu omadusi. Lisaks osutab kitsas ridade vahe kitsarinnalisusele, suur vahe aga isoleeritud inimesele, kellele on raskusi teiste inimeste jäljendamise ja jälgimisega. Kõikuv ridade vahekaugus aga näitab, et kirjutajal puudub kontroll ja otsustusvõime.

Andri Ivin

Hullu aprillinalja

NB! Toimetus kahtlustab, et naljade leiutajad on olnud väggga pahad lapsed, olgugi et prantslased.

Sellegi poolest püüame teha oma parima, kui naljade katsetajad türmi satuvad. **Võib-olla õnnestub meil leiutada selleks tarbeks köisredelina kasutatav viineripirukas...**

1. Kosmiline piim

Kuidas muuta hommikusööki lõbusamaks? Vala paar tilka toiduvärvi piimapakki... Kakao ja kohv omandavad kosmilise värvuse!

HOIATUS!

Ikka tasa ja targu! Toiduvärvil ei ole maitset ja ta on täiesti kahjutu. Aga ära kasuta guaššvärve või diiselöli...

2. Kommiüllatus

Saa tuttavaks maiustustemaailma superüllatusega (päras piprakomme ja kuivatatud nätsu) – kassi kuivtoit! Jaga seda oma sõpradele ning kiida takka selle uue kommi maitset, mille sa äsja otse Ameerikast said.

HOIATUS!

Ei, sa ei või seda teha koera purgitoiduga! Selle sarnasus pasteediga on vaid väline!

3. Jäätis-kartulipuder

Valmista portsjon pakikartuliputru, jälgides pakil antud juhiseid. Pane see magustoidunõusse ja kaunistu pähklite ja šokolaadiga. Aseta oma saavutus külmkappi oma järke ootama. Kes soovib vaniljejäätist pähklite ja šokolaadipuruga?

HOIATUS!

Ei, sa ei kasuta ju kartulipudru asemel habemeajamisvahtu?!!!

4. Vale-võileib

Ehk hamburger, mida pole võimalik alla kugistada... Kahe saiaviilu vahele torika nõudepeksukinnas – kui ta oma värvi poolest meenutab sinki, siis maitse poolest märksa vähem...

HOIATUS!

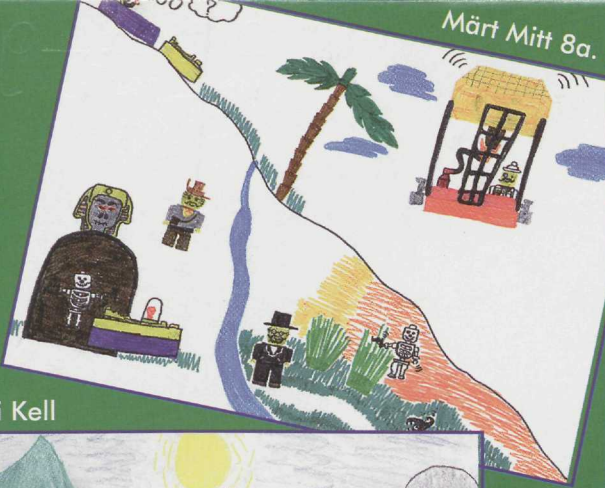
Varu külalisi kostitades siiski ka pärisvõileibu. Leidub inimesi, kes paistavad silma erakordset vähearenenud huumorimeele poolest...

5. Täidisega pannkoogid

Sulle meeldivad pannkoogid? Seda hullem sinu jaoks... Kokandust tundva sõbra abiga küpseta pannkooke, lisades igaühes neist valmimise käigus meetri jagu niiti. Pannkook laguneb juba esimese suutäiega tükikideks niisama kiiresti nagu naeratus selle sööja suul.

HOIATUS!

Niidiga on see naljakas, juuksekarvadega aga tunduvalt vähem.

Märt Mitt 8a.

Kadri Kell

Kristiina Makut 11a.

Roland Laos 11a.

APPI, LENDAV TALDRIK! HURRAA, LENNUTUS-TALDRIK!

Lendavatel taldrikutel on nüüd teada, mis paigad on need maailma parimad: muidugi et mänguasjapoed! Sinna nad maandusid ja seal nad nüüd ootavad poisse-tüdrukuid, kes nendega tegeleksid.

Kui silmad on väsinud arvuti- või telekamängudest, kui käed-jalad kipuvad värskesse õhku, siis võta aga oma lennutustaldrik kaasa ja tee sõbraga väike osavusmäng!

Pea ainult meeles, et putru ega praadi ei passi sellele taldrikule panna, suppi ammugi mitte! Torditükile ei meeldi vist ka oma elupäevi mõne mängija näos lõpetada. Ei noh, iga nupumees ju taipab, et supp pole suuremat asi kosmonaut.

Las reisib su taldrikul parem mõni mõnusasti joonistatud tegelane.

Uuemat tõugu lennutustaldrikutel on vahva kleeps keskel ja teine varuks kaasas – nemad need reisijad ongi!

Proovi nüüd sinagi paberile panna üks mõnus tegelane, keda võiks taldrikukleepsul kujutada! (Triibu-Liine rõhutab veel kord: kõike muud, kuid mitte härra Suppi või proua Putru!) Võiksid silmas pidada seda, et kleeps peab olema kujult ümmargune.

Parimaid ootavad lennutustaldrikud – ja kes teab, äkki läheb mõni töö trükkigi!

KÄED-JALAD LIIKUMA JA PEA TÖÖLE!

Ka kevadel pole kõik päevad vennaksed: vahel sajab vihma nagu oavarrest ja õues olemisest tunnevad rõõmu ainult konnapojad. Siis on hea, kui kodus leidub mõni vahva mäng, millega pärast pingelist koolipäeva meelt lahutada.

Tulevasi kirurge meelstab kindlasti laavamäng **OPERATION**, mis lisaks mängurõõmule annab teadust ka selle kohta, kus asub su pimesool, kus maks ja kus kopsud.

TWISTER on mäng, mis seob osavõtjad sõlme – midagi sellist tehti vanasti keerukuju mängides, ainult et nüüd tulevad mängu ka igasugused käsklused ja värvilised sõõrid.

Need kolm vahvat mängu on Anvoli Hulгимüügi auhindadeks neile, kes joonistavad ja kirjutavad meile oma vihmaste päevade (ja miks mitte ka salaja igavas koolitunnis mängitud) toamängudest! Ära ole kade, jaga oma kuldseid mänguteadmisi teistelegi!

Ainumaaletooja
Anvoli Hulгимüük (2) 6500030

Need, kelle kalduvust detektiivitööks, lustivad kindlasti äraarvamismängu **GUESS WHO?** mängides.

ISSN 1406-3441

